

فتاوى رمضان باللغة السويدية

Fatâwa om Ramadân

© Centre for Studies in The Interpretation of Islam 2020

2: a upplagan 2020.

Islamiska forskningscentret 2004.

1: a upplagan 2004.

ISBN: 91-631-5885-X

Tryckning: Dar Ibn Hazm, Box: 6366/14 Beirut, Libanon.

Fatâwa om Ramadân

av

'Abdul-'Azîz bin 'Abdullâh bin Bâz
Muhammad bin Sâlih al-'Uthaymîn

Sâlih bin Fawzân al-Fawzân

'Abdullah bin Jibrîn

med flera..

Samlad och översatt av

Ibrâhim an-Nurwîdjî

Granskning och företal av

Abd al-Haqq Turkmani

Innehåll

Företal av Abd al-Haqq Turkmani	7
Förord av översättaren	13
Avhandling om fastan av Ibn Bâz	15
[1] De goda och rekommenderade handlingarna för Ramadân	27
[2] Statusen och vikten av fastan i Islâm	28
[3] De sociala fördelarna med fastan	29
[4] Dygderna med att ge mat till den fastande	30
[5] Att övervinna sina behov och lustar under fastan	31
[6] Åldern som kvinnan blir ansvarig för sina handlingar	32
[7] Domen gällande att lämna fastan	33
[8] Domen gällande att avstå från fastan på grund av lathet	35
[9] Hur vet man när Ramadân börjar?	36
[10] Att ha avsikt att fasta under Ramadân	37
[11] Att ha avsikt för varje dag man fastar	38
[12] Angående en stark avsikt att upphäva fastan	39
[13] Hade avsikt att fasta 60 dagar, men sköt upp det till vintern ..	40
[14] Vad som utgör avsikten att fasta under Ramadân	41
[15] Platsen för avsikten är i hjärtat	42
[16] Fastade utan att äta suhûr (maten före gryningen)	43
[17] Vilka sorters mat är mest omtyckta att bryta fastan med?	44
[18] Belöningen med att bryta fastan med dadlar	45
[19] När skall vi bryta fastan, när solen går när sent?.....	46
[20] Tiderna för bönerna och fastan i nordliga länderna.....	47
[21] När skall fastan brytas under en flygresa?	53
[22] Jag åt av glömska medan jag fastade	54
[23] Att påminna den som äter under dagarna av Ramadân	55
[24] Åldern som barn måste börja fasta	56
[25] Fastan för ett ungt barn som inte har nått puberteten	57
[26] Någon som är inkapabel att fasta	58
[27] Att inte behöva fasta när man är på resa	59
[28] Domen gällande våta drömmar under Ramadân	60
[29] Utsöndrade sädesvätska medan han fastade	61
[30] Utsöndring av tjockflyttande vätska efter urinering	62

[31] Att kyssa och leka med sin fru medan man fastar	63
[32] Att blöda medan man fastar	64
[33] Urtappande av blod för analytiska syften	65
[34] Att donera blod under tiden man fastar	66
[35] Att gå till tandläkaren medan man fastar	67
[36] Att använda tandkräm, ögondroppar medan man fastar	68
[37] Att smaka på mat under tiden man fastar	69
[38] Att kräkas medan man fastar	70
[39] Badade och råkade svälja vatten medan han fastade	71
[40] Att baktala och förtala någon under tiden man fastar	72
[41] Fick utlösning under uppvaktning av sin fru	73
[42] Vad är domen gällande onani under Ramadân?	74
[43] Tog inte igen dagarna från föregående Ramadân	76
[44] Att ta igen fastan på en fredag	77
[45] Fastan för den som inte ber	78
[46] Laylatul-Qadrs olika tecken	80
[47] Villkoren för I'tikâf	81
[48] När en person i I'tikâf avslutar sin I'tikâf	82
[49] Dygderna med att be tarâwîh	83
[50] Att fortsätta be tarâwîh bönen	85
[51] Tarâwîh bönen under natten innan 'Eid dagen	86
[52] Obligationen av Zakâtul-Fitr	87
[53] Vad är domen om man glömde att betala Zakâtul-Fitr?	88
[54] Får kvinnan gå till 'Eid bönen?	89
[55] Rekommenderat att göra inför dagen av 'Eid al-Fitr	90

FÖRETAL

Fatâwa plural till *Fatwa*, är ett arabiskt ord som betyder klargöring. I den islamiska terminologin handlar det om att yttra islams dom i någon fråga som berör muslimernas tro, och deras sätt att utföra religionen i sina praktiska liv.

Den som utfärdar detta kallas för *mufti*. För att en person skall kunna kallas för mufti så måste denne uppfylla vissa villkor. Han måste vara kunnig i det arabiska språket, i Koranen och Sunnan, samt ha bra kännedom om vad tidigare eller samtida islamiska lärde *ulamâ* har sagt i frågan, allt för att kunna ge rätta svar. Däremot är det inte tillåtet för en mufti att utgå från sina egna åsikter, tvärtom, det handlar enbart om att yttra islams vilja i frågan.

Utöver detta, bör en mufti känna till, eller ha en bild framför sig gällande frågeställarens verklighet, så att fatwan får en verklighetsförankring.

Denna roll har gett muftin en stark position i det muslimska samhället p.g.a. att muslimerna är beroende av dennes kunskap¹.

Muftin måste leva upp till höga moraliska krav. Det måste vara en trovärdig och ansvarsfull person som väljer sina fatâwa med omsorg.

Islamiska lärde har skrivit en rad böcker som handlar om villkor, plikter och regler som en mufti skall följa.

¹ En mufti kan vara både man eller kvinna, så länge denne person uppfyller de ovannämnda villkoren. Se Ibn al-Qayyim (d. 751/1350) "*T`lam al-muwaqqi`in`an rabb al-`alamin*" vol. 4 s. 169. Dar al-Kotob al-Ilmiyah, Beirut 1996.

Muftin nämner ibland de bevis som hans fatwa baseras på, utifrån Koranen och hadither. Ibland nämner han också vilka islamiska lärde som följer honom i fatwan. Ofta nämner han inte någon av dem, eftersom frågeställaren vanligtvis blir nöjd med hans svar och pålitlighet. Varje muslim har också rätt att be muftin om bevis för fatwan, om han så önskar.

Koranen och hadither är bevarade i böcker, och islamiska lärda har skrivit tusentals böcker om allt som berör Islam. Trots detta har man ett stort behov av *fatâwa*, av följande orsaker:

1. Det är inte alla muslimer som kan använda och förstå böckernas innehåll.
2. Många muslimer vill ha ett snabbt och tydligt svar angående det ämne som berör honom.
3. För varje tidsperiod finns det förändringar som påverkar situationen omkring oss, därför behöver man veta hur islam ser på dessa förändringar. Därför har muslimer i alla tider och länder vänt sig till en lärd med stor kunskap, och frågat honom om saker rörande *shari'ah*.

De lärda klagade att närvaron av en mufti i varje muslimskt land är obligatoriskt. Då Allåh beordrade mänskligheten att vid okunskap, vända sig till folket av kunskap. Allåh den Högste säger:

”Fråga folket av kunskap, om ni inte vet.” (16:43)

Allåh har anbefallt folket av kunskap att klargöra för människorna religionens olika domar. Allåh den Högste säger:

”När Allâh slöt förbund med dem som tog emot uppenbarelser tog Han löfte av dem [med orden]: Dölj inte detta, utan kungör det för människaerna!” (3:187)

Och den Högste säger:

”De som döljer de vittnesbörd och den vägledning som Vi genom uppenbarelser har gett dem och som Vi har klargjort för människorna i skriften, skall förbannas och fördömas av Allâh och alla som kan döma skall förbanna och fördöma dem.” (2:159)

Det är obligatoriskt att välja Allâhs dom med kunskap, rättvisa och skonsamhet. Det är inte tillåtet för en mufti att göra det svårare för folket och välja den hårdaste åsikten gällande en viss fråga. Samtidigt är det heller inte tillåtet att underlätta i svaret, till en sådan grad att han väljer ut en åsikt som inte är i enlighet med Koranen och sunnan, för sannerligen är medelvägen den korrekta vägen.

Han försöker att ge ett enkelt och barmhärtigt svar, utan att avvika från sanningen – Koranen och sunnan, en metod som tillämpas bland många stora och kända lärda i vår tid, vilka kommer att nämnas nedanför.

Dock finns det även i vår tid många extremister, sådana som slarvar och underlättar med sina fatâwa bara för att behaga folket. Samtidigt finns det också en annan typ som är värre än de ovannämnda, och det är de som utfärdar fatâwa utan någon kunskap. De är okunniga beträffande Koranen, sunnan och de lärdes yttranden, men som trots detta har mod att uttala sig i religionens namn.

Profeten klaggjorde att dessa människor är vilseledda, och orsakar andras vilseledelse². Således åstadkommer de en stor skada, men oftast avslöjas de snabbt, särskilt under denna tid, då de flesta människor (studenter av kunskap) har en medelhög nivå av kunskap och utbildning.

Muslimerna har sannerligen gett de lärda stor respekt och förtroende, då de ser deras rikliga kunskap, fruktan för Allâh, deras sanna uttalanden, goda uppförande och deras fasta hållning till vägen av rättvisa och tolerans.

Bland de lärda som blivit kända under det senaste århundradet, som har haft stor inverkan på muslimerna, och vars fatâwa är antecknade i tryckta böcker, vilka muslimerna läser och vänder sig till över hela världen, finns bl. a.:

1. Muhammad bin Ibrâhîm Âl ash-Shaykh (d. 1389 H./1969).
2. 'Abdul-'Azîz bin 'Abdullâh bin Bâz (d. 1420 H./2000).
3. Muhammad bin Sâlih al-'Uthaymîn (d. 1421 H./2001).
4. Muhammad Nâsir-ud-Dîn al-Albânî (d. 1420/1999).
5. Sâlih bin Fawzân al-Fawzân.

Dessa lärdas fatâwa innefattar allt som berör en muslim i vår tid, i deras vardagliga liv, trosuppfattning, dyrkan, sedvänjor, familj och samhällsrelationer. De omfattar angelägenheter rörande religiösa domslut i flera frågor som inte fanns före vår tid.

Dessa specifika fatâwa gällande Ramadân har samlats och översatts av broder Ibrâhîm an-Nurwîdjî. Han tyckte att jag skulle läsa igenom och korrigera den; vilket jag gjorde, då

² Se: al-Bukhârî "*as-Sahîh*" (100) och Muslim "*as-Sahîh*" (2673).

jag tror att innehållet i denna bok kan vara gynnsam för de svenska muslimerna som behöver lära sig fler regler om fastan i Ramadân. Behovet är en nödvändighet, eftersom den är en av Islams fem pelare. Så jag ber Allâh, den Högste att göra denna bok till nytta och hjälp för dem som läser den, så att den som gör denna väldiga tillbedjan, skall göra det på ett sunt sätt i enlighet med Koranen och sunnan.

Göteborg den 25 augusti 2004

Abd al-Haqq Turkmani

Författare och forskare i islamologi

FÖRORD

All lov och pris tillkommer Allâh, och må Hans frid och välsignelse vara över profeten Muhammad, hans familj och följeslagare.

Sannerligen är fastan i månaden Ramadân en av de största källorna till Allâhs barmhärtighet och belöning. På grund av detta tog jag tillfället i akt att översätta och sammanställa ett antal *fatâwa* för att ge de svensktalande muslimerna en bättre förståelse för anledningen till fastan, och att ge svar på många av de frågor som berör den muslimska vardagen i Ramadân. Detta på grund av att många av dagens muslimer fastar utan att veta syftet och nyttan med fastan. Många vet heller inte vilka åtgärder som skall vidtas under många av de svåra omständigheter som kan uppstå under månaden Ramadân. Dessa frågor har besvarats av de mest kända lärde i vår tid, med visdom och bevis.

Jag vill tacka alla dem som har hjälpt till med arabisk översättning, rättning, layout mm. Jag ber Allâh den allsmäktige att acceptera detta från mig, och att denna bok skall vara till nytta och till vägledning för muslimerna, *amin*.

Abû Zubayr an-Nurwîdjî

Avhandling om fastan
Förträffligheten med fastan under Ramadân
och dess nattböner, med viktiga föreskrifter
som inte alla människor känner till.

Av:

'Abdul 'Azîz bin 'Abdullah bin Bâz

I Allåhs Namn, den Näderike, den Barmhårtige

Från: 'Abdul 'Azîz bin 'Abdullah bin Bâz till muslimerna, må Allåh vägleda oss alla på de troendes väg, och ge oss kunskap om Koranen och Sunnan - Âmîn.

As-Salâmu 'alaykum wa Rahmatullâhi wa barakâtuhu.

All pris tillkommer enbart Allåh, och må frid och välsignelse vara över Profeten ﷺ, hans familj och kompanjoner.

Detta är en kortfattad avhandling angående förträffligheten med att fasta under månaden Ramadân och att stå upp under dess nätter i tillbedjan, såväl som förmånerna med att tävla i den med goda handlingar. För övrigt finns det också ett utarbetande av vissa nödvändiga regler om fastan som många människor kanske inte känner till.

Det är ett välkänt faktum att Profeten ﷺ brukade informera sina kompanjoner om Ramadåns ankomst och han ﷺ meddelade de att Ramadân är månaden då dörrarna av barmhärthet och dörrarna till Paradiset öppnas; emellertid stängs alla Helvetets dörrar och djävlarne kedjas fast.

Profeten ﷺ sade:

”När första natten av Ramadân infaller, öppnas paradisetets dörrar, och ingen av de är stängda. Helvetets dörrar stängs, och ingen av de är öppna. Djävlarne fastkedjas och en kallare utropar: ”Åh ni som söker rättfärdighet, kom närmare! Åh ni som söker ondska, avvakta!” Allåh befriar

(människor) från elden, och detta inträffar under varje natt (av Ramadân.)”³

Profeten ﷺ sade också:

”Den som fastar under Ramadân med uppriktig tro och hopp (på belöning), får sina tidigare synder förlåtna; och den som står upp under Ramadâns nätter i dyrkan, med uppriktig tro och hopp (på belöning), får sina tidigare synder förlåtna, och den som står upp i natten av *qadr*⁴ under Ramadân med uppriktig tro och hopp (på belöning), får sina tidigare synder förlåtna.”⁵

Allåhs sändebud ﷺ sade:

”Allåh säger: Alla Âdams söners handlingar är för de själva, och en god gärning mångdubblas från tio upp till sjuhundra gånger, förutom fastan som är (endast) för Mig, och Jag kommer att ge belöning för den. Han har lämnat sin mat, sin dryck, och sina begär för Min skull. Det finns två glädjetillfällen för den fastande, det ena är när han bryter sin fasta, och det andra är när han får möta sin Herre, och doften som kommer ut från den fastandes mun är bättre för Allah än doften av mysk.”⁶

Det finns mångfaldiga hadither om förtjänsterna med fastan, och att be under Ramadâns nätter.

Så de troende bör ta detta tillfälle i akt, då Allåh har skänkt Sin Nåd över de rättfärdiga. De bör uppmuntras att

³ at-Tirmidhî "*al-Djâmi*" (683), Ibn Mâdja "*as-Sunan*" (1642), Ibn Khuzaymah "*as-Sahîh*" (1883) och al-Albânî "*Sahîh at-Targhîb wa at-Tarhîb*" (998).

⁴ se fatwa nr: (46).

⁵ al-Bukhârî "*as-Sahîh*" (1901) och Muslim "*as-Sahîh*" (759).

⁶ al-Bukhârî "*as-Sahîh*" (1904) och Muslim "*as-Sahîh*" (1151).

lyda Allâh, att avstå från onda handlingar, och att kämpa hårt med att utföra de handlingar som Allâh har ålagt dem, särskilt utförandet av bönen. Den främsta plikten för muslimer är att etablera och utföra sina böner i dess rätta tider med ödmjukhet och lugnhet.

Den mest angelägna plikten angående bönen för män, är att utföra dem i församling i Allâhs hus; moskén, där Allâh har anbefallt ihågkommelsen av Hans Namn. Som Allâh säger i Sin Nobla Bok:

”Förrätta bönen, ge allmosan och buga er med de som bugar sig!” [al-Baqarah, 2:43]

Allâh säger också:

”Var noga med bönerna, i synnerhet den mellersta⁷, och stå inför Allâh i lydnad.” [al-Baqarah, 2:238]

Och Han säger:

”De troende är sannerligen framgångsrika; de som är ödmjuka i sina böner.” [al-Mu’minûn, 23:1-2]

Han säger också:

”Och dem som omsorgsfullt vaktar sina [fem obligatoriska] böner [vid dess bestämda tider]. Dessa är sannerligen arvtagarna som skall ärva Paradiset. Däri skall de njuta för all evighet.” [al-Mu’minûn, 23:9-11]

Profeten ﷺ sade:

⁷ (den mellersta) är - enligt flera hadither från Profeten ﷺ - eftermiddags bönen; "salât al-'Asr"

”Skiljetecknet mellan oss och dem (förnekarna) är bönen, så den som lämnar den har begått otro.”⁸

Det viktigaste efter bönen är att betala "*az-zakât*", baserat på Allåhs yttrande:

”Och de befalldes inte med något, förutom att de skall dyrka Allåh, och Honom endast, och utföra bönen, ge allmosan, och detta är den rätta religionen.” [al-Bayyinah, 98:5]

Och Allåh säger:

”Och utför bönen fullkomligt, ge allmosan och lyd sändebudet (Muhammad ﷺ) så kommer Allåh att vara barmhärtig över er.” [an-Nûr, 24:56]

Koranen och Sändebudets ﷺ sunnah klargör, att den som inte skänker zakât från sin förmögenhet, kommer att straffas på återuppståndelsens dag.

Det viktigaste i Islam, efter bönen och zakât, är fastan under Ramadân, som är en av Islams fem pelare, vilket nämdes i Profetens ﷺ hadîth:

”Islams pelare är fem: Att bära vittnesbörd om att det inte finns någon värd dyrkan utom Allåh, och att Muhammad är Hans sändebud; att utföra bönen; att betala obligatorisk allmosa; att fasta under månaden Ramadân och; att utföra pilgrimsfärden till Makkah.”⁹

En muslim bör bevara sin fasta och nätternas tillbedjan, och skydda dem från allt som Allåh har förbjudit av tal och handling, eftersom syftet med fastan är att lyda Allåh,

⁸ at-Tirmidhî "*al-Djâmi*" (2121), Ibn Mâdja "*as-Sunan*" (1079), och al-Albânî "*Sahîh at-Targhîb wa at-Tarhîb*" (564).

⁹ al-Bukhârî (7) och Muslim (19).

och att glorifiera Hans fullkomlighet, att kämpa med sin själ i lydnad till Allâh, och vänja sig vid att avhålla sig från allt som Allâh har förbjudit, då fastan inte enbart innebär att avstå från mat, dryck, och annat som bryter fastan.

Av denna anledning har Allâhs sändebud ﷺ sagt i en autentisk hadîth:

”Fastan är en sköld, så när det är fastedag, bör ingen göra sig upptagen med oanständigt uppträdande eller gräl; om någon skulle gräla med honom eller försöka sätta honom i strid, bör han säga - jag fastar.”¹⁰

Profeten ﷺ sade också i en autentisk hadîth:

”Den som inte lämnar onda tal och handlingar, är inte i behov inför Allâh att lämna sin mat och dryck.”¹¹

Vad vi lär oss av de ovannämnda haditherna och andra, är att det är obligatoriskt för den fastande att avstå från allt som Allâh har förbjudit, samt att noggrant vakta och etablera det som Allâh har gjort obligatoriskt. På så vis kommer man att få förlåtelse, skydd från helveteselden, och ens fasta och nattbön (*qiyâm*) blir accepterad.

Punkter som kan vara otydliga eller okända för en del människor:

(1) En av dessa punkter är att personen skall fasta med stark tro, och med avsikt att belönas; inte för att framhäva och visa upp sig, för att få ett gott rykte, eller för att imitera andra. Snarare bör hans fasta grundas på hans tro att Allâh har gjort

¹⁰ al-Bukhârî (1894), och Muslim (1151).

¹¹ al-Bukhârî (1903).

fastan obligatorisk för honom, och på hopp om Hans belöning. Likaledes skall nattbönerna utföras med sann tro och med hopp om dess belöning och inte av någon annan anledning. Vikten av detta förstås i Profetens ﷺ yttrande:

”Den som fastar under Ramadân med uppriktig tro och hopp (på belöning), får sina tidigare synder förlåtna; och den som står upp under Ramadâns nätter i dyrkan, med uppriktig tro och hopp (på belöning), får sina tidigare synder förlåtna; och den som står upp i natten av qadr under Ramadân med uppriktig tro och hopp (på belöning), får sina tidigare synder förlåtna.”¹²

(2) Ibland kan det förekomma en del svårigheter för muslimerna då de fastar som t ex. skador, näsblod, kräkningar eller drickande av vätska som passerar halsen oavsiktligt; dessa saker nollställer inte fastan. Men den som kräks avsiktligt nollställer sin fasta, baserat på följande hadîth:

”Den som kräks oavsiktligt fortsätter att fasta, men den som kräks avsiktligt bryter sin fasta, och måste ta igen den.”¹³

(3) Personer som befinner sig i ett tillstånd av *djanâbah* (orenhet efter samlag) och skjuter upp reningsbadet (*ghusl*) tills *fadjr* (gryningen) passerat, skall fortsätta fasta. Likaledes, om kvinnan vars menstruation eller efterfödelseblödning har upphört innan gryningen, och hon skjuter upp reningsbadet tills efter gryningen, skall även hon fortsätta fasta. Att skjuta upp reningsbadet tills gryningen för att rena sig själv från

¹² al-Bukhârî "as-Sahîh" (1901) och Muslim "as-Sahîh" (759).

¹³ Abû Dâwûd "as-Sunan" (2380), Ibn Mâdja "as-Sunan" (1676), at-Tirmidhî "al-Djâmi'" (730), och al-Albânî "Irwa al-Ghalîl" (923).

själslig orenhet gör inte fastan ogiltig. Man bör emellertid inte skjuta upp reningsbadet fram till soluppgången (*shurûq*), utan hellre rena sig själv från orenheten, och be morgonbönen (*fadjr*) innan soluppgången infaller. Dessutom bör mannen vara tillräckligt snabb i detta avseende, för att hinna be morgonbönen i församling (i moskén).

(4) Bland de saker som inte bryter fastan är blodanalyser och injektioner, om inte injektionen är avsedd som (intravenös) föda eller näringsmedel. Om det är möjligt, är det bättre att fördröja injektionen till kvällen (efter solnedgången).

Profeten ﷺ sade:

”Lämna det du är osäker på, för det du är säker på.”¹⁴

Och Profeten ﷺ sade också:

”Den som skyddar sig själv från tveksamheter, räddar sin tro och sin värdighet.”¹⁵

(5) Bland de angelägenheter som muslimerna är slarviga med är lugnhet i bönen, vare sig det är den obligatoriska eller den frivilliga sorten. Det finns autentiska hadither som bevisar att lugnhet är en av bönens pelare, och utan den blir bönen ofullständig. Lugnheten omfattar stillhet och ödmjukhet i bönen och att inte förhastat sig i bönens kroppsställningar, så att ryggraden är rak¹⁶.

Många människor utför *tarâwîh* bönen på ett sätt som visar att de varken är insatta, eller känner ödmjukhet i den.

¹⁴ at-Tirmidhi(2518) och "*Sahîh at-Targhîb*" (1737).

¹⁵ al-Bukhârî (52).

¹⁶ Sunnan är att ryggraden skall vara rak i bönens olika kroppsställningar. Se *Sifatus-Salât an-Nabiyy* av *Muhammad Nâsir-ud-Dîn al-Albânî*. (ö.a.)

I stället jaktar de i börens positioner så som hackande hönor. En sådan bön är ofullkomlig, och den bedjande personen får ingen belöning överhuvudtaget för denna handling.

(6) En annan punkt som många människor har missförstått är antalet enheter (*rak'ât*) som tarâwîh bönen innehåller. Somliga tror att det inte är passande att be tarâwîh mindre än tjuo rak'ât; andra tror att de inte får överstiga elva, eller tretton rak'ât. Allt detta är bara antaganden och spekulationer; i själva verket är detta missförstånd som motsäger de välkända bevisen.

Autentiska ahâdîther bevisar att nattbönen är obegränsad och således kan ingen begränsning läggas till för antalet rak'ât. Det har bevisats att Profeten ﷺ ibland bad elva rak'ât¹⁷, ibland tretton rak'ât¹⁸, och ibland mindre än detta under Ramadân, och även under andra dagar. När Profeten ﷺ blev tillfrågad om nattbönen, svarade han:

”Nattbönen bör utföras två och två (rak'ât); och om man är rädd att gryningen skall komma, bör man be en rak'ât, som är *witr* för alla ens tidigare böner.”¹⁹

Så Profeten ﷺ satte ingen gräns för antalet rak'ât i tarâwîh, varken under Ramadân eller vid andra tillfällen. Baserat på detta brukade kompanjonerna (*sahâbah*) under 'Umars regeringstid då och då be tjugotre rak'ât, och ibland elva rak'ât. Detta har bevisats på auktoritet av 'Umar och kompanjonerna i hans tid²⁰. Som tillägg brukade några av *as-*

¹⁷ al-Bukhârî (6310).

¹⁸ al-Bukhârî (698).

¹⁹ al-Bukhârî (472) och Muslim (749).

²⁰ se Mâlik bin Anas "al-Muwatta'" 6: Kitâb as-salât fi Ramadân; kapitel 2.

salaf (föregångarna) be 36 rak'ât, och även tre rak'ât som *witr*, och en del bad 41 rak'ât.

Detta faktum nämndes av shaykh ul-Islam Ibn Taymiyah och andra lärde.

Ibn Taymiyah nämnde även att det är en stor fråga, och att det är bättre att minska på antalet rak'ât för den som förlänger sin recitation, *rukû'* (bugande), och *sujûd* (nedfallande på ansiktet), och att det är bättre att öka antalet rak'ât för den som förkortar sin recitation, *rukû'*, och *sujûd*.²¹

Enligt Profetens ﷺ utövande, är det bättre att antingen be elva eller tretton *rukû'*, både i Ramadån och i andra tider, eftersom detta är antalet enheter som Profeten oftast ﷺ utförde och som utöver detta för med sig både lugnhet och ödmjukhet. Detta är dessutom det behagligaste för de tillbedjande bakom imamen, men den som överstiger detta antal skall varken anklagas eller bestridas.

Trots allt är det bättre för dem som ber med imamen att inte gå förrän han avslutat bönen. Detta i enlighet med Profetens ﷺ hadîth:

”Sannerligen, om en man ber (tarâwîh) med imamen tills han avslutat bönen, kommer det att nedskrivs för honom som en hel natts bön.”²²

(7) Det är angeläget för alla muslimer att sträva under denna heliga månad, med alla typer av dyrkan, som frivilliga böner, reciterandet av Koranen med begrundande och förståelse; att så ofta som möjligt säga *tasbîh* (*subhâna Allâh*), *tahlîl* (*lâ*

²¹ se "*Madjmû 'Fatâwa Ibn Taymiyah*" v. 23 s. 112.

²² at-Tirmidhî "*al-Djâmi'*" (806) och al-Albânî "*Salât at-Tarâwîh*" s. 16.

ilâha illa Allâh), *tahmîd* (*al-hamdu lillâh*), *takbîr* (*Allâhu Akbar*), och *istighfâr* (att be om förlåtelse; *astaghfiru-Allâh*), och andra åkallelser som nämnts i *shari'ah*.

(8) Muslimen bör också anbefalla andra att göra goda handlingar, och hindra dem från det onda, samt att kalla folket till Islâm. Han/hon bör också vara mer medlidsam gentemot de fattiga och nödställda, och sträva efter att göra gott gentemot sina föräldrar och släktingar; återgälda gästfriheten till grannar, och att hälsa på de sjuka etc. Profeten ﷺ sade också:

”*Umrah* under Ramadân är som *Hadj* (pilgrimsfärden)” – eller så sade han ”som *Hadj* med mig.”²³

Det finns oräkneliga ahâdîth och traditioner som bevisar den lagliga rätten att tävla och konkurrera i de olika formerna av goda gärningar under Ramadân.

Allah är den som Vakar över oss; må Han vägleda oss och alla muslimer till de handlingar som leder till Hans välbehag, att acceptera vår fasta och våra nattböner, att tillrätta-ställa tillståndet av våra angelägenheter, att förbättra vår situation och att skydda oss från alla sorters prövningar och lidelser. Vi ber Honom om rättfärdighet för våra ledare, och att visa de sanningen, ty Han är Beskyddaren, den Mäktige.

Wa As-Salâmu 'alaykum wa Rahmatullâhi wa barakâtuhu.

²³ al-Bukhârî (1863) och Muslim (1256).

(1) De goda och rekommenderade handlingarna (specificerade) för Ramadân.

Fråga: Vilka är de goda och rekommenderade handlingarna (specificerade) för den välsignade månaden Ramadân?

Svar: De goda och rekommenderade handlingarna (specificerat) för Ramadân är många, och bland dem är: Att ta hand om de handlingar som Allâh har gjort obligatoriska under Ramadân och de andra månaderna, såsom bönen och fastan. Och dessutom, göra mer av de frivilliga handlingarna såsom:

- Att recitera mycket ur Koranen;
- Att utföra *tarâwîh* bönerna;
- Att utföra *tahadjjud* (natt) bönerna;
- Att skänka välgörenhet;
- Att göra *I'tikâf*²⁴ (att sluta sig till moskén för att dyrka Allâh);
- Att öka ihågkommelsen av Allâh;
- Att säga *Subhan-Allâh* (All ära tillhör Allâh), *lâ-ilâha ill Allâh* (det finns ingen värd dyrkan utom Allâh) och *Allâhu Akbar* (Allâh är Större);
- Att infinna sig i moskén för att dyrka Allâh;
- Att skydda sin fasta från allt som upphäver den;
- Att avhålla sig från otillåtet och ogillat tal och handlingar.²⁵

²⁴ Se fatwa (47).

²⁵ Shaykh ibn al-Fawzân "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 741, fatwa nr.751, och "*Al-muntaqâ min fatâwa Shaykh Sâlih ibn Fawzân*" v 3, s 156.

(2) Statusen och vikten av fastan i Islâm.

Fråga: Vad är statusen och vikten av fastan i form av dyrkan i Islâm, i synnerhet under månaden Ramadân?

Svar: Statusen av att fasta i Islâm är, att det är en av dess (viktigaste) pelare, och utan den blir religionen ofullständig.

Beträffande dess vikt och betydelse, har det blivit autentiskt rapporterat att Profeten ﷺ sade:

”Den som fastar under månaden Ramadân, med uppriktig tro, och hopp om att uppnå Allåhs belöning, kommer alla hans tidigare synder att bli förlåtna²⁶.”²⁷

²⁶ al-Bukhârî "*as-Sahîh*" (1901) och Muslim "*as-Sahîh*" (759).

²⁷ Shaykh ibn 'Uthaymîn "*Fatâwa Ramadân*" v 1. s 37, fatwa nr.9, och "*Fiqh al-'Ibâdat*" s 171.

(3) De sociala fördelarna med fastan.

Fråga: Har fastan några sociala fördelar?

Svar: Ja, den har sociala fördelar. Bland dessa är känslorna som folket får, att de är en nation som alla fastar och äter samtidigt. Den förmögna är medveten om Allåhs välsignelser och är medlidsam mot de fattiga. Fastan minskar på Djävulens förräderi mot Adams söner. I fastan finns fromhet till Allåh, och fromheten till Allåh stärker banden mellan individerna i samhället.²⁸

²⁸ Shaykh ibn al 'Uthaymîn "*Fatâwa Ramadân*" v 1, s 37, fatwa nr.10; och "*Fiqh al-'Ibâdat libni 'Uthaymîn*" s 170.

(4) Dygderna med att ge mat åt den fastande.

Fråga: Vissa människor har festmåltider och ger inbjudningar under Ramadân, och gör den till en högtidsmånad. Andra individer slaktar, delar ut köttet och gör andra typer av insatser med maten. Vad är domen angående detta?

Svar: Ja visst, att dela ut mat under Ramadân har en särskild dygd på grund av månadens ädelhet, och behovet av mat för de fastande. Profeten ﷺ sade:

”Den som ger mat åt en fastande person kommer att få en likvärdig belöning som den fastande.”²⁹

Alltså, att förbereda mat för de behövande i denna månad är en av de bästa handlingarna. Detta, på grund av att (belöningen med att skänka) välgörenhet mångdubblas mer än under andra månader.³⁰

²⁹ Ibn Mâdja "as-Sunan" (1746), at-Tirmidhî "al-Djami'" (807) och al-Albânî "Sahîh at-Targhib" (1078).

³⁰ Shaykh ibn al-Fawzân "Fatâwa Ramadân" v 1, s 38, fatwa nr.11; "al-fatâwa li bni Fawzân" kitâb ad-Da'wah, v 1, s 153- 154.

(5) Att övervinna sina behov och lustar när man fastar.

Fråga: Har en muslim någon möjlighet att övervinna sina behov och lustar när han fastar? På vilket sätt kan han göra det? Hur är en muslims syn på världen och dess verklighet?

Svar: Allâh, Den Högste och Upphöjde har gjort fastan obligatorisk för att gynna dem som dyrkar Honom och för att rena deras själar.

Fastan omfattar avhållande från mat, dryck och annat än detta. Denna disciplin håller själen i styr från att följa sina lustar. Den hjälper en att övervinna sina onda begär under fastan, och bearbetar själen att införa god karaktär. Så när tjänaren får större kunskap om det som Allâh har förberett i nästa liv för de troende tjänarna och håller fast vid Hans religion, kommer han att förstå hur betydelselös världen är för Allâh, och att den inte ens är värd vikten av en myggas vinge!³¹

Därför är det viktigt att de som lever i lydnad till Allâh är seriösa och tar detta som ett medel till att utföra gott inför nästa liv.

Hos Allâh vilar all framgång och må Allâh sända böner och frid över vår profet Muhammad, och över hans familj och följeslagare.³²

³¹ Detta har nämnts i en hadith som återberättats av Ibn Mâdja (4110).

³² Den permanenta kommittén för islamisk forskning och fatâwa, Omfattande: Huvudansvarig: Shaykh 'Abdul 'Azîz ibn 'Abdullâh ibn Bâz; Huvudbiträde: Shaykh 'Abdur-Razzâq 'Afffi; Medlem: Shaykh 'Abdullâh ibn Ghudayyân.

(6) Åldern då kvinnan blir personligt ansvarig för sina handlingar.

Fråga: En flicka uppnådde en ålder av 12 eller 13 år och den välsignade månaden Ramadân passerade utan att hon fastade. Finns det någon synd över henne eller hennes familj? Måste hon fasta och om hon avstår från det, syndar hon då?

Svar: Flickan blir ansvarig för sina egna handlingar enligt följande villkor: Islâm, förstånd och mognad. Puberteten uppnås antingen genom menstruation, utlösning från sexuella begär, om hon får en våt dröm och kan se vätskan, om det har växt tätt med hår runt framsidan av hennes könsdel, eller om hon har uppnått 15 års ålder. Så om flickan uppfyller ett av dessa villkor, blir det obligatoriskt för henne att fasta och hon måste ta igen fastedagarna som hon missade medan hon var i den åldern. Men om inget av dessa villkor har uppfyllts så finns det ingenting obligatoriskt för henne.

Allâh är den som skänker framgång, och må Allâhs frid och välsignelse vara över Muhammad, och över hans familj och följeslagare.³³

"*Fatâwa Ramadân*" v 1, s 38, Fatwa nr.12; och "*Fatâwa al-Ladjnah ad-Dâ-imah lil Buhûth al-'Ilmiyyah wal-Iftâ'*" - fatwa nr. 9395

³³ Den permanenta kommittén för islamisk forskning och fatâwa, omfattande: huvudansvarig: Shaykh 'Abdul 'Azîz ibn 'Abdullâh ibn Bâz, huvudbiträde: Shaykh 'Abdur-Razzâq 'Affi, medlem: Shaykh 'Abdullâh ibn Ghudayyân.

"*Fatâwa – Ramadân*" v 1, s 49-50, fatwa nr.16, och "*Fatâwa al-Ladjnah ad-Dâ-imah lil Buhûth al-'Ilmiyyah wal-Iftâ'*" fatwa nr. 4147.

(7) Domen gällande att lämna fastan.

Fråga: Vad är domen angående en muslim som avstod från fastan utan anledning i flera år? Han fullgjorde dem andra plikterna. Skall han ta igen fastedagarna och söka gottgörelse för dem? Hur skall han ta igen dessa månader om han måste göra det?

Svar: Domen angående en person som avstod från fastan under Ramadân, då det var obligatoriskt för honom att fasta, oavsett om man är man eller kvinna, är att han har trotsat Allâh och Hans Budbärare, samt fallit i en grov synd. Han måste omvända till Allâh som följd av detta, och ta igen allt som han har missat. Han måste även ge mat åt en fattig person för varje dag som han har missat, om han har möjlighet till det. Om han själv är fattig och inte kan ge dem mat, är det tillräckligt att han tar igen fastedagarna tillsammans med omvändelsen.

Detta för att fastan under Ramadân är en stor obligation. Allâh föreskrev det för muslimerna, och Budbäraren ﷺ har nämnt att det är en av Islâms fem pelare.

Om han förnekar plikten av fastan under Ramadân, så är han med detta, en icke-troende som strider mot Allâh och Hans Budbärare ﷺ. Han måste beordras att omvända till Allâh av någon som har auktoritet från en Islamisk domstol. Om han ändå inte omvänder, är det obligatoriskt för domstolen att döma honom till döden, på grund av hans förräderi, baserat på Profetens uttalande ﷺ att:

”... den som byter sin religion (Islâm) skall dödas.”³⁴

Men om han inte fastade på grund av sjukdom eller resa, så finns det ingen synd över honom. Det är obligatoriskt för honom att ta igen dessa fastedagar så fort han återhämtat sig från sjukdomen, eller återvänt från resan. Detta baserat på Allâhs yttrande:

”Men den som är sjuk eller [stadd] på resa [skall fasta därefter] under motsvarande antal dagar.” [al-Baqarah, 2:185].³⁵

³⁴ al-Bukhârî (6922).

³⁵ Shaykh ibn Bâz; "*Fatâwa Ramadân*" v 1, s 50, Fatwa nr.17.

(8) Domen gällande att avstå från fastan på grund av lathet.

Fråga: Är en person som avstår från fastan på grund av slarv eller lathet jämställd med en person som lämnar bönen, med avseende att han blir en icke troende (*kâfir*)?

Svar: Den som avstår från fastan på grund av lathet och slarv är inte en icke troende.

På grund av att grundprincipen är att han kvarstår i sin Islâm tills det finns klara bevis på att han är utanför religionen. Det finns inget bevis på att personen som lämnar fastan är utanför Islâm, om han gör det på grund av slarv eller lathet. Detta är inte samma sak som bönen eftersom texten från Allâhs Bok och Profetens ﷺ sunnah samt kompanjonernas yttranden visar att personen som lämnar bönen genom lathet och slarv är en icke troende (*kâfir*). 'Abdullâh Ibn Shaqîq sade: "... Profetens kompanjoner betraktade inte någon handling som otro (*kufîr*), förutom att lämna bönen."³⁶

Det är obligatoriskt att kalla denna person till att fasta och om han vägrar, skall han avvisas tills han börjar fastar.³⁷

³⁶ at-Tirmidhî "al-Djâmi'" (2622) och al-Albânî "Sahîh at-Targhib" (564).

³⁷ Shaykh ibn 'Uthaymîn, "Fatâwa Ramadân" v 1, s 51, fatwa nr.18.

(9) Hur vet man när Ramadân börjar?

Fråga: Hur etableras begynnelsen av månaden Ramadân?

Svar: Begynnelsen av månaden Ramadân etableras antingen genom att någon ser nymånen, eller att 30 dagar passerar månaden *Sha'bân*. Detta är baserat på Profetens ﷺ uttalande:

”Och om du ser den (nymånen av Ramadân) så fasta, och om du ser den (nymånen av *Shawwâl*) så bryt er fasta. Men om molnen blockerar sikten, avsluta då räkningen av Sha'bân med trettio (dagar).³⁸”³⁹

³⁸ al-Bukhârî (1900) och Muslim (1080).

³⁹ Shaykh ibn 'Uthaymîn "*Fatâwa Ramadân*" v 1, s 56, fatwa nr. 21, och "*Fiqh al-'Ibâdât*" s 172

(10) Att ha avsikt att fasta under Ramadân.

Fråga: Hur avser man att fasta i Ramadân? Är kunskapen om Ramadâns början tillräckligt för att fasta de övriga dagarna?

Svar: Avsikten att fasta är i form av en bestämmelse och ett beslut. Det är absolut nödvändigt att man har avsikten att fasta i Ramadân, under natten före och sedan varje natt.

Hos Allâh vilar all framgång och må Allâh sända böner och frid över Muhammad, hans familj och kompanjoner.⁴⁰

⁴⁰ Den permanenta kommittén för islamisk forskning och fatâwa, omfattande: huvudansvarig: Shaykh 'Abdul 'Azîz ibn 'Abdullâh ibn Bâz; huvudbiträde: Shaykh 'Abdur-Razzâq 'Affi; medlem: Shaykh 'Abdullâh ibn Ghudayyân. "Fatâwa Ramadân" v 1, s 162 fatwa nr.94. "Fatâwa al-Lajnah ad-Dâ-imah lil Buhûth al-'Ilmiyyah wal-Iftâ" fatwa nr. 11455.

(11) Att ha avsikt för varje dag man fastar.

Fråga: Ibland fastar jag utan att ha någon avsikt innan jag börjar fasta. Är det ett villkor att ha avsikt inför varje dag man fastar, eller är det tillräckligt att ha avsikten i början av månaden?

Svar: Fastan och andra former av dyrkan är sådana handlingar som måste inledas med en avsikt. Profeten ﷺ sade:

”Sannerligen bedöms handlingar efter avsikten, och varje person skall få för det han avsåg.”⁴¹

Så för att man skall kunna fasta under Ramadân, är det obligatoriskt att ha avsikten någon gång under natten, innan *fajr* (gryningen) infaller. Att en muslim går upp under den sista tredjedelen av natten för att äta mat innan gryningen (dvs. *suhûr*) betyder att avsikten är närvarande. Det är inte tillåtet att yttra sin avsikt med tungan genom att säga: ”Jag avser att fasta.” Detta är en innovation (*bid'ah*) och är ej tillåtet.

Avsikten under Ramadân skall göras varje dag (innan nästa dags fasta), ty varje dag är en separat handling av dyrkan som kräver en avsikt. Så avsikten för fastan skall göras i hjärtat för varje dag under natten. Om någon har för avsikt att fasta under natten, men somnar till och vaknar först efter att *fajr* infallit, så är hans fasta giltig på grund av avsikten som gjordes under natten.⁴²

⁴¹ al-Bukhârî (1) och Muslim (1907).

⁴² Shaykh ibn al-Fawzân, "*Fatâwa Ramadân*" v 1, s 162, fatwa nr.95, och "*al-muntaqâ min fatâwa Shaykh Sâlih ibn Fawzân*" v 1, s 33.

(12) Angående en stark avsikt att upphäva fastan.

Fråga: Är en stark avsikt att bryta fastan utan att varken äta eller dricka, likvärdigt som att bryta den?

Svar: Det kända är att fastan är en kombination av både avsikten och att lämna allt som upphäver fastan. Avsikten när man fastar är att komma närmare Allåh genom att undvika alla saker som bryter fastan.

Om någon har gjort en säker avsikt att bryta sin fasta, då är fastan nollställd.

Emellertid, om detta skulle inträffa under månaden Ramadân, är det ändå obligatoriskt för honom att avhålla sig från mat och dryck fram tills solnedgången. Detta för att den som bryter fastan under Ramadân utan någon giltig anledning, måste avhålla sig från mat och dryck resten av den dagen, och han måste även ta igen denna dag (genom att fasta den dagen han missade, efter att Ramadân har passerat).

Om han inte är stadig i sitt beslut och tvivlar, så är det något som de lärda har haft meningsskiljaktigheter om. Några sagt att fastan är nollställd på grund av att tveksamheten är motsatsen till ett fast beslut, medan andra har sagt att fastan fortfarande är giltig på grund av närvaron av den ursprungliga avsikten, som i sin tur finns kvar tills ett fast beslut görs för att bryta och upphäva den.⁴³

⁴³ Shaykh Ibn Uthaymîn "*Fatâwa Ramadân*" v 1, s 165, fatwa nr. 98, och "*Fatâwa Shaykh Ibn 'Uthaymîn*" v 1, s 474 – 475.

(13) Hade avsikten att fasta 60 dagar, men sköt upp det till vintern.

Fråga: Jag hade avsikten att fasta 60 dagar som en botgöring men sköt upp det tills vintern. Vad händer om jag dör innan vintern?

Svar: Om fastande på grund av botgöring har gjorts obligatoriskt för en person, så är det ett måste påskynda detta, eftersom allt obligatoriskt måste göras så fort som möjligt.

Om det är svårt för honom att fasta botgörelsen under sommardagarna på grund av den svåra hettan och de långa dagarna, så är det inga problem om han fördröjer dem tills de kallare dagarna kommer. Om han skulle dö innan detta, finns det ingen synd över honom, eftersom han fördröjde fastan av en (giltig islamisk) orsak.

Dock, bör dessa fastedagar tas igen så mycket som möjligt, och om ingen fastar i hans ställe, skall en behövande person matas för varje dag som kvarstår (av fastan).⁴⁴

⁴⁴ Shaykh Ibn 'Uthaymîn "Fatâwa Ramadân" V 1, s 165, fatwa nr. 99, och "Fatâwa ash-Shaykh Muhammad as-Sâlih al-'Uthaymîn" v 1, s 474 – 475.

(14) Vad som utgör avsikten att fasta under Ramadân.

Fråga: Är det nödvändigt för den som fastar under Ramadân att specificera avsikten att det är en obligatorisk fasta?

Svar: Det är tillräckligt för honom att ha avsikten att det är fastan för Ramadân och inte säga: ”Jag har avsikten att fasta obligatorisk fasta”, eftersom det är känt att fastan i Ramadân är obligatorisk.⁴⁵

⁴⁵ Shaykh ibn Jibrîn, "*Fatâwa Ramadân*" v 1, s 171, fatwa nr.108, och "*Fatâwa as-siyâm libni Jibrîn*" s 37.

(15) Platsen för avsikten är i hjärtat.

Fråga: Vad är domen angående att uttala sin avsikt muntligt, som vissa människor gör? De uttalar sin avsikt och säger:
”Åh Allâh! Jag avser att fasta”

Svar: Platsen för avsikten är i hjärtat och det är inte tillåtet att muntligt uttala sin avsikt vare sig det är för bönen, fastan, renheten (*wudhu*) eller något annat.⁴⁶

⁴⁶ Shaykh ibn Jibrîn, "*Fatâwa Ramadân*" v 1, s 173, fatwa nr.111, och "*Fatâwa as-siyâm libni Jibrîn*" s 39.

(16) Fastade utan att äta *suhûr* (maten före gryningen).

Fråga: En person gick och lade sig för att sova innan tiden för *suhûr* under Ramadân, med avsikt att äta *suhûr*. Men han sov tills gryningen inföll. Är hans fasta giltig eller inte?

Svar: Hans fasta är giltig, eftersom *suhûr* inte är ett villkor för att fastan skall accepteras. Snarare är det rekommenderat, baserat på Profetens ﷺ uttalande:

”Ät *suhûr*, för säkerligen finns det välsignelse i den⁴⁷.”⁴⁸

⁴⁷ al-Bukhârî (1923) och Muslim (1095).

⁴⁸ Shaykh Ibn Bâz, "*Al-Fatâwa Li-ibni Bâz*" Kitâb ad-Da'wah, V 2, s 161.

(17) Vilka sorters mat är mest omtyckta att bryta fastan med?

Fråga: Vilken sorts mat föredras att bryta fastan med?

Svar: Det mest omtyckta att bryta fastan med är färska dadlar, men om dem inte finns tillgängliga, bör man äta torkade dadlar och om dessa inte heller är åtkomliga, bör man bryta den med vatten. Beviset för detta är hadithen av 'Aisha som sade:

”Profeten ﷺ brukade bryta sin fasta – innan han bad *maghrib* bönen - med färska dadlar, men om de var oåtkomliga, med torkade dadlar, och om dessa också var otillgängliga, brukade han ta vatten.”⁴⁹

Om inget av detta finns tillgängligt för honom, är det tillåtet att bryta sin fasta med vilken tillåten mat som helst. Om det fortfarande inte finns något att bryta fastan med, så bör han helt enkelt bryta den med sin avsikt.⁵⁰

⁴⁹ Abû Dâwûd "*as-Sunan*" (2356), at-Tirmidhî "*al-Djâmi*" (696) och al-Albânî "*Sahîh al-Djâmi ' as-Saghîr*" (4995).

⁵⁰ Shaykh Ibn Jibrîn, "*Fatâwa Ramadân*" v 1, s 187, fatwa nr.126, och "*Fatâwa as-siyâm libni Jibrîn*" s 15.

(18) Belöningen med att bryta fastan med dadlar.

Fråga: Finns det någon belöning i att bryta fastan med en av dessa omtyckta maträtter?

Svar: Om man gör det för att följa Profetens ﷺ exempel, är belöningen för honom att han följer Profeten ﷺ. Även om det handlar om (enkla världsliga) tillåtna (*mubâh*) handlingar (som det varken finns belöning eller straff i). Om han följer honom ﷺ i detta, kommer han att belönas för denna handling. På grund av detta har de lärda sagt: ”Sannerligen, med en bra avsikt, omvandlas goda vanor till gärningar av dyrkan.”⁵¹

⁵¹ Shaykh Ibn Jibrîn, "*Fatâwa Ramadân*" v 1, s 187, fatwa nr.127, och "*Fatâwa as-siyâm libni Jibrîn*" s 15.

(19) När skall vi bryta fastan när solen går ner väldigt sent?

Fråga: Vi bor i ett land där solen inte går ner förrän ca 21:30 eller 22:00, så när skall vi bryta fastan?

Svar: Bryt er fasta när solen gått ner. Så länge ni har natt och dag i 24 timmar, är det obligatoriskt att fasta, även om dagarna är långa.⁵²

⁵² Shaykh Ibn 'Uthaymîn, "*Fatâwa Ramadân*" v 1, s 212, fatwa nr. 155.

(20) Hur fastställer man tiderna för fadjr, maghrib och 'isha bönerna, samt första dagen av Ramadân i de nordliga länderna?

Fråga: Kan ni förse oss med en fatwa hur man avgör tiderna för maghrib, 'isha och fadjr bönerna, samt första dagen av Ramadân och 'Eid al-Fitr? Detta på grund av att solens upp- och nedgång i norra Europa, som ligger närmare Nordpolen, inte infaller samtidigt som i de östra muslimska länderna.

Detta beror på tiden, då den röda och vita skymningen slutar. Observera att under sommaren varar den vita skymningen nästan hela natten. Således är det mycket svårt att avgöra tiden för 'isha och soluppgången (fadjr).

Svar: De som lever i ett land där natten kan skilja sig från dagen genom soluppgång och solnedgång, men har väldigt långa dagar på sommaren och korta dagar på vintern, måste be de fem dagliga bönerna vid de tider som är kända från shari'ah. Detta på grund av den allmänna innebörden i Allâhs yttrande:

”Förrätta bönen [från den stund] då solen [efter att ha passerat solhöjd] börjar sjunka, tills dess att nattmörkret faller på, och [förrätta] morgonbönen med läsning [ur Koranen]; läsningen i daggryningen sker inför vittnen.” [al-Isrâ', 17:78]

Och Allâhs uttalande:

”Sannerligen, är bönen alla troendes plikt, knuten till bestämda tider.” [an-Nisâ, 4:103]

Det är bevisat från Buraydah (Må Allâh vara honom nådig) att en man frågade Profeten ﷺ om tiderna för bönerna, varpå Profeten ﷺ svarade: ”Be med oss två (dagar).”

När solen passerade sin höjdpunkt, sade Profeten ﷺ till Bilâl att utropa adhân (böneutropet), därefter sade han till honom att göra iqâmah för zohr (middags bönen). Sedan sade han till honom att göra iqâmah för 'asr (eftermiddagsbönen), då solen fortfarande var hög och tydligt vit. Sedan sade han till honom att göra iqâmah för maghrib (skymningsbönen) när solen gick ned. Sedan sade han till honom att göra iqâmah för 'ishâ bönen, när den röda efterglöden (skymningen) hade försvunnit. Nästa dag, när gryningen hade infallit, sade han till honom att göra iqâmah för fadjr bönen. Sedan sade han till honom att fördröja zohr tills den extrema hettan hade gått bort, och det gjorde han. Han bad 'asr när solen var hög, och försenade den mer än förra gången. Han bad Maghrib innan skymningen gick bort; han bad 'Isha när en tredjedel av natten hade passerat; och han bad Fadjr när det var tydligt dagsljus. Sedan sade han: ”Var är mannen som frågade om bönetiderna?” Mannen sade, “Åh Allâhs sändebud, jag är här.” Profeten ﷺ sade: “Bönetiderna ligger mellan tidsgränserna som du såg.”⁵³

'Abdullâh ibn 'Amr ibn al-'Âs återberättade att Allâhs sändebud ﷺ sade: “Tiden för zohr är då solen passerar dess höjdpunkt och ens skugga är lika lång som hög, tills tiden för 'Asr kommer. Tiden för 'Asr varar tills solen blir gul. Tiden för Maghrib varar tills skymningen har försvunnit. Tiden för 'Isha varar till midnatt. Tiden för Subh (Fadjr bönen) varar

⁵³ Muslim "*as-Sahîh*" (613).

från tidig grynings början, så länge solen inte har börjat gå upp (shurûq). Sluta be när solen börjar gå upp, ty den går upp mellan Djävulens två horn.”⁵⁴

Det har även återberättats – genom Profetens tal och handlingar – andra ahâdîth gällande definitionen av tiderna för de fem dagliga bönerna. Det har ingen betydelse om natten och dagen är lång eller kort, så länge bönetiderna kan urskiljas med de tecken som definierats av Allâhs sändebud.

Angående tiderna för fastan i Ramadân, skall de som är ansvariga⁵⁵, att för varje dag i Ramadân, avstå från mat, dryck och allt annat som nollställer fastan, från gryning till skymning, så länge natten kan urskiljas från dagen, och dagen och natten tillsammans kan sammanräknas till tjugofyra timmar. Det är endast tillåtet för dem att äta, dricka, ha samlag, etc. under natten, även om den är kort. Islams reglemente är universell och skall tillämpas av alla människor i alla länder. Allâh säger:

“... Ät och drick till dess den vita strimman av gryningsljuset kan urskiljas mot nattens mörker. Återuppta då fastan och håll den tills natten faller på.” [al-Baqarah, 2:187]

Den som inte kan slutföra fastan på grund av att dagen är så lång, eller som vet genom erfarenhet eller genom avrådande från en kompetent, pålitlig läkare, eller tror att fastan med all säkerhet kommer leda till hans död, göra honom svårt sjuk, göra hans sjukdom värre eller hindra hans tillfrisknande, kan bryta sin fasta och ta igen dagarna som han missade under en månad som är lättare. Allâh säger:

⁵⁴ Muslim "*as-Sahîh*" (612).

⁵⁵ Dvs. de som är förpliktade att fasta. (ö.a.)

“Den av er som ser månens nytändning skall fasta månaden ut. Men den som är sjuk eller är stadd på resa skall fasta därefter under motsvarande antal dagar.” [al-Baqarah, 2:185]

Allâh säger också:

“Allâh lägger inte på någon en tyngre börda än han kan bära.” [al-Baqarah, 2:286]

Och Allâh säger:

“Allâh vill inte lägga på er tunga bördor.” [al-Mâ'idah, 5:6]

Den som lever i ett land där solen inte går ner på sommaren och inte går upp på vintern, eller som lever i ett land där en dag varar i sex månader och natten varar i sex månader, skall förrätta de fem dagliga bönerna i varje tjugofyra timmars period. De bör beräkna sina tider efter det närmaste landet där bönetiderna kan urskiljas från varandra, baserat på hadithen om Isra' och Mi'râdj (Profetens Nattresa och uppstigande mot himlen), i vilken Allâh föreskrev denna ummah (nation) femtio böner varje dag och natt. Därefter bad Profeten ﷺ sin Herre om att minska antalet, tills Han sade, “Åh Muhammad, antalet är fem böner varje dag och natt, och varje bön har tio gånger dess belöning, vilket är femtio böner...”⁵⁶

Talhah ibn 'Ubayd-Allâh (må Allâh vara honom nådig) sade att: En man med okammat hår från Nadjd kom till Allâhs sändebud ﷺ, och vi hörde hans högljudda röst men

⁵⁶ al-Bukhârî "*as-Sahîh*" (3887) och Muslim "*as-Sahîh*" (162).

förstod inte vad han sade, tills han kom närmare. Sedan fick vi veta att han frågade om Islâm. Allâhs sändebud ﷺ sade:

“(Du måste förrätta) fem böner varje dygn.” Mannen frågade, “Är det något annat jag måste göra?” Allâhs sändebud ﷺ sade, “Nej, såvida du inte vill utföra frivilliga böner”⁵⁷

Anas ibn Mâlik (må Allâh vara honom nådig) sade: Vi förbjöds att fråga Allâhs sändebud ﷺ något, så vi brukade tycka om när en intelligent man från ökenfolket kom för att fråga honom något i vår närvaro. En man från ökenfolket kom en gång och sade, “Åh Muham-mad! Er budbärare kom till oss och sade att du påstår dig vara sänd från Allâh.” Han ﷺ svarade, “Han talade sanning.” Mannen sade, “Och er budbärare påstod att vi måste förrätta fem böner varje dag och natt”. Profeten ﷺ svarade, “Han talade sanning.” Mannen sade, “Vid Han som Sände dig, har Allâh föreskrivit detta för er?” Han ﷺ svarade, “Ja”⁵⁸

Det är också bevisat att Profeten ﷺ berättade för sina kompanjoner om Dadjjâl (antikristus). Han blev tillfrågad om hur länge han kommer att stanna på jorden, varpå han sade, “Fyrtio dagar, en dag som ett år, en dag som en månad, en dag som en vecka och resten som era dagar.” Det sades, “Åh Allâhs sändebud, i dagen som är som ett år, kommer bönerna för en dag vara tillräckligt för oss?” Han sade, “Nej, beräkna dem.”⁵⁹

Så dagen som kommer vara som ett år betraktas inte som en dag i vilken endast fem böner kommer att vara till-

⁵⁷ al-Bukhârî "*as-Sahîh*" (46) och Muslim "*as-Sahîh*" (11).

⁵⁸ al-Bukhârî "*as-Sahîh*" (63) och Muslim "*as-Sahîh*" (12).

⁵⁹ Muslim "*as-Sahîh*" (2937).

räckligt, snarare är vi förpliktade att förrätta fem böner i varje tjugofyratimmars period. Han ﷺ påbjöd de att förrätta bönerna i tidsintervaller som en vanlig dag.

Så muslimerna i länderna som nämndes i frågan måste definiera bönetiderna i enlighet med bönetiderna i närmaste land, i vilket natten och dagen kan urskiljas från varandra. Tiderna för de fem dagliga bönerna är kända enligt beskrivningarna från sharî'ah – inom varje tjugofyratimmars period.

Likaledes måste de även fasta i Ramadân. De beräknar tiderna för Ramadâns början och slut, samt tiderna för att börja fastan och bryta fastan för varje dag, enligt tiderna i närmaste land. Den sammanlagda perioden måste uppgå till tjugofyra timmar, baserat på den ovannämnda hadithen gällande Dadjdjâl, i vilket Profeten ﷺ berättade för sina kompanjoner om hur man avgör tiderna för de fem dagliga bönerna. I detta avseende, finns det ingen skillnad mellan fastan och bönen.

Allâh är källan till styrka. Må Allâh sända välsignelse och frid över vår Profet Muhammad, hans familj och kompanjoner.⁶⁰

⁶⁰ Rådet för stora islamiska lärde i Saudiarabien. Beslut nr: (61), utfärdat: 1398-04-12 H./1978-03-22.

(21) När skall fastan brytas under en flygresa?

Fråga: Vilken tid skall man bryta fastan under Ramadân om man befinner sig i ett flygplan?

Svar: Om någon är ombord på ett flygplan och fastar under någon av Ramadâns dagar och vill fortsätta fasta tills solnedgången. Då är det inte tillåtet för honom att bryta fastan för-
rän solen gått ner (alltefter vart flygplanet befinner sig i skyn).⁶¹

⁶¹ Den permanenta kommittén för islamisk forskning och fatâwa, omfattande: huvudansvarig: Shaykh 'Abdul 'Azîz ibn 'Abdullâh ibn Bâz; huvudbiträde: Shaykh 'Abdur-Razzâq 'Affi; medlem: Shaykh 'Abdullâh ibn Ghudayyân; medlem: Shaykh 'Abdullâh ibn Qu'ûd. "*Fatâwa Ramadân*" v 1, s 214 fatwa nr.158, och "*Fatâwa al-Ladjnah ad-Dâ'imah lil Buhûth al-'Ilmiyyah wal-Iftâ'*" fatwa nr. 5468.

(22) Jag åt av glömska medan jag fastade.

Fråga: Jag fastade en dag men råkade glömma det på morgonen och åt, sedan fortsatte jag ändå att fasta. Finns det någon synd över mig?

Svar: Den som äter eller dricker av glömska medan han fastar, skall fortsätta fasta, för sannerligen var det Allâh som gav denna mat och dryck till honom, så som det har nämnts i en hadîth⁶². Allâh förlåter misstag och glömska, och ställer ingen människa till svars förrän hon gjort en handling avsiktligt.⁶³

⁶² al-Bukhârî (1933) och Muslim (1155).

⁶³ Shaykh Ibn Jibrîn, "*Fatâwa Ramadân*" v 1, s 224, fatwa nr.169.

(23) Att påminna den som äter under dagarna av Ramadân.

Fråga: Om jag ser en person äta under Ramadân och vet att han äter av glömska, skall jag då påminna honom eller inte? En del människor säger: ”Påminn honom inte, för det var Allâh som gav honom denna mat och dryck!”

Svar: Du är skyldig att påminna honom, för detta är från att påbjuda det goda och förbjuda det onda. Om du ser honom äta, måste du säga till honom att avhålla sig från det, då detta är att påbjuda det goda, och du bör hindra honom från att äta, då detta är att förbjuda det onda. Att han slutar äta hindrar också de närvarande från att tro att han är olydig gentemot *Shari'ah*, till följd av misstänksamheten som orsakats av hans glömska.⁶⁴

⁶⁴ Shaykh ibn Jibrîn, "*Fatâwa Ramadân*" v 1, s 227, fatwa nr.173, och "*Fatâwa as-siyâm libni Jibrîn*" s 15.

(24) Åldern som barn måste börja fasta.

Fråga: När blir det obligatoriskt för ett barn att fasta, och var ligger åldersgränsen?

Svar: Barn skall uppmanas att be när de uppnår sju års ålder, och man skall tvinga de om dem inte ber vid tio, och det är obligatoriskt när de uppnår puberteten, som avgörs genom:

- Utsöndring av sädesvätska orsakat av (sexuell) upphetsning.
- Framträdande av könshår runt de privata delarna.
- Att ha våta drömmar, om sädesvätska utsöndras.
- Om åldern av femton år uppnås.

Detsamma gäller kvinnan, i tillägg är när hon får sin menstruation.

I tillägg har 'Aïsha berättat att Profeten ﷺ sade:

”Förpliktelseernas pennor har lyfts för tre individer: Den sovande tills han vaknar, det unga barnet tills han når puberteten och den mentalt sjuke tills han fått förstånd⁶⁵.”

Hos Allâh vilar all framgång, och må Allâh sända böner och frid över vår Profet, hans familj och kompanjoner.⁶⁶

⁶⁵ Abû Dâwûd "*as-Sunan*" (4398), Ibn Mâdja "*as-Sunan*" (2041) och al-Albânî "*Sahîh al-Djâmi'*" (3513).

⁶⁶ Den permanenta kommittén för islamisk forskning och fatâwa, omfattande: huvudansvarig: Shaykh 'Abdul 'Azîz ibn 'Abdullâh ibn Bâz; huvudbiträde: Shaykh 'Abdur-Razzâq 'Affî; medlem: Shaykh 'Abdullâh ibn Ghudayyân; medlem: Shaykh 'Abdullâh ibn Qu'ûd. "*Fatâwa Ramadân*" v 1, s 233, från fatwa nr.177, och "*Fatâwa al-Lajnah ad-Dâ'imah lil Buhûth al-'Ilmiyyah wal-Iftâ'*" från fatwa nr. 1787.

(25) Fastan för ett ungt barn som inte har nått puberteten.

Fråga: Vad är domen angående fastan för ett ungt barn som inte har nått puberteten?

Svar: Fastan för ett ungt barn är inte obligatorisk. Men den som är ansvarig för barnets angelägenheter bör uppmuntra honom att fasta och därigenom förbereda honom för det. Fastan för ett sådant ungt barn betraktas som *sunnah*, och i detta finns belöning, dock finns det ingen synd över honom om han slutar.⁶⁷

⁶⁷ Shaykh Ibn 'Uthaymîn, "*Fatâwa Ramadân*" v 1, s 237, fatwa nr. 182, "*Fatâwa ash-Shaykh Muhammad as-Sâlih al-'Uthaymîn*" v 1, s 493.

(26) Någon som är inkapabel att fasta.

Fråga: Min far är ungefär 70 år gammal, och är sedan tre år drabbad av en sjukdom som jag hoppas är en barmhärtighet från Allâh och ett sonande för hans synder. Denna sjukdom har gjort honom inkapabel att fasta, till en sådan grad att om han fastar, försämras hans syn, hörsel och kroppsliga hälsa. Han är således inkapabel att fasta under Ramadân, informera oss om vad vi skall göra?

Svar: Om din fars tillstånd är så som du säger, är inte fastan någon plikt för honom. Däremot är det obligatoriskt för honom att ge mat åt en fattig person för varje dag av Ramadân med en halv *sâ'*⁶⁸ av vete, dadlar, ris, eller dylikt som man förser sin familj med. Detta är baserat på Allâhs yttrande:

”Så frukta Allâh så mycket du kan” [at-Taghâbûn, 64:16]

och Hans uttalande:

”Allâh lägger inte en större börda över en själ, än vad den kan bära.” [al-Baqarah, 2:286]

Hos Allâh vilar all framgång, och må Allâh sända böner och frid över vår Profet, hans familj och kompanjoner.⁶⁹

⁶⁸ *Sâ'* är ett arabiskt volymmått. En *sâ'* är ca, 3 kilo.

⁶⁹ Den permanenta kommittén för islamisk forskning och fatâwa, omfattande: huvudansvarig: Shaykh 'Abdul 'Azîz ibn 'Abdullâh ibn Bâz, huvudbidräd: Shaykh 'Abdur-Razzâq 'Affi, medlem: Shaykh 'Abdullâh ibn Ghudayyân; medlem: Shaykh 'Abdullâh ibn Qu'ûd. "Fatâwa Ramadân" v 1, s 248, fatwa nr.197 och "Fatâwa al-Lajnah ad-Dâ'imah lil Buhûth al-'Ilmiyyah wal-Iftâ" fatwa nr. 2689.

(27) Att inte behöva fasta när man är på resa.

Fråga: För vilken typ av resa är det tillåtet att avstå från fastan?

Svar: Resan som tillåter förkortande av bönen och avstående från fastan är ca 83 kilometer. Det finns några bland de lärda som inte specificerar avståndet för resan, utan räknar resan så som i allmänhet förstås som en resa bland människor.

Allåhs budbärare ﷺ brukade förkorta bönen om han reste 3 *farâsikh* (som motsvarar ungefär 14,5 kilometer). När det gäller den otillåtna resan, så är det inte acceptabelt att förkorta bönen eller att låta bli fastan. En resa som är bunden till någon ond handling är inte passande för en sådan tillåtelse. Några från folket av kunskap skiljer inte mellan en resa som binder sig till onda handlingar och en resa i lydnad till Allâh, på grund av allmänheten i beviset.

Slutligen finns den kompletta kunskapen hos Allâh.⁷⁰

⁷⁰ Shaykh Ibn 'Uthaymîn, "*Fatâwa Ramadân*" v 1, s 306, fatwa nr. 249, och "*Fatâwa ash-Shaykh Muhammad as-Sâlih al 'Uthaymîn*" v 1, s 179 – 180.

(28) Domen gällande våta drömmar under Ramadân.

Fråga: Om en fastande person får en våt dröm under månaden Ramadân, upphäver detta hans fasta, och bör han utföra det rituella reningsbadet (*ghusl*)?

Svar: Om en fastande person får en våt dröm under månaden Ramadân, så är hans fasta opåverkad, på grund av att han inte gjorde det avsiktligt. Det är dock obligatoriskt att utföra det rituella reningsbadet (*ghusl*) för att han ska kunna utföra sina böner. Att utföra det rituella reningsbadet så snart som möjligt är bättre, men inte obligatoriskt och Allâh vet bäst.⁷¹

⁷¹ Shaykh Ibn al-Fawzân, "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 440, fatwa nr.365, och "*Al-muntaqâ min fatâwa Shaykh Sâlih ibn Fawzân*" v 3, s 162.

(29) Utsöndrade sädesvätska medan han fastade.

Fråga: En man blev drabbad av okontrollerbar urinflytning, så han ville torka av sin könsdel och som resultat, utsöndrades sädesvätska. Detta inträffade under månaden Ramadân.

Svar: Om det han utsöndrade orsakades på grund av lust, alltså att han försökte torka av urinen från könsdelen, blev upphetsad och således utsöndrade sädesvätska, så är hans fasta nollställd.

Utsöndring av sädesvätska som resultat av sina egna handlingar medan man fastar, är en av de saker som bryter fastan, men om detta gjordes utan lust, så är fastan giltig och fastedagen behöver inte tas igen.⁷²

⁷² Shaykh ibn 'Uthaymîn, "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 450, fatwa nr. 377.

(30) Utsöndring av tjockflytande vätska efter urinering.

Fråga: Jag fastade en dag under Ramadân och efter 'Asr (eftermiddag) gick jag på toaletten. Efter att jag urinerat brukar jag ofta klämma ut all resterande urin. När jag gjorde detta, märkte jag att det utlöstes en tjockflytande vätska utan min vilja. Jag fullgjorde min fasta genom att bryta den vid *maghrib*. Har utsöndringen av denna vätska någon inverkan på min fasta, och kräver detta att jag utför det rituella reningsbadet (*ghusl*)? Om det är obligatoriskt för mig att ta igen den dagen, och om jag inte har fastat den dagen förutom efter övergången av nästkommande Ramadân, hur lyder då domen?

Svar: Utsöndrandet av tjockflytande vätska efter urinering är inte sädesvätska. Snarare är det avsöndringen av blåshalskörteln (prostata), och det nollställer inte fastan, och det är inte heller obligatoriskt att utföra *ghusl*. Däremot är det obligatoriskt för dig att rengöra din könsdel och att utföra *wudu* (tvagning). Så länge du inte avbröt din fasta och inte avsåg detta innan *maghrib*, är din fasta giltig.⁷³

⁷³ Den permanenta kommittén för islamisk forskning och fatâwa, omfattande: huvudansvarig: Shaykh 'Abdul 'Azîz ibn 'Abdullâh ibn Bâz, huvudbiträde: Shaykh 'Abdur-Razzâq 'Affi, medlem: Shaykh 'Abdullâh ibn Ghudayyân, "Fatâwa – Ramadân" v 2, s 457, Fatwa nr.388, och "Fatâwa al-Lajnah ad-Dâ'imah lil Buhûth al-'Ilmiyyah wal-Iftâ" fatwa nr. 11535.

(31) Att kyssa och leka med sin fru medan man fastar.

Fråga: Är det tillåtet för en man som fastar att kyssa sin fru och leka med henne i sängen under månaden Ramadân?

Svar: Ja, det är tillåtet för en man som fastar att kyssa sin fru och leka med henne under Ramadân, men om han utlöser sädesvätska, blir hans fasta nollställd. Om detta inträffar under månaden Ramadân, är det obligatoriskt att han avhåller sig från allt sådant som bryter fastan under resten av den dagen. Om detta händer utöver Ramadân, är hans fasta nollställd men det är inte obligatoriskt för honom att avhålla sig (för resten av dagen). Emellertid, om hans fasta var obligatorisk, så måste han ta igen den dagen. Om fastan var frivillig (*nâfilah*), behöver han inte ta igen det.⁷⁴

⁷⁴ Shaykh Ibn 'Uthaymîn, "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 454, fatwa nr. 383.

(32) Att blöda medan fastar.

Fråga: Vad är domen gällande den som blöder medan han fastar?

Svar: Om personen blöder utan avsikt medan han fastar, så är hans fasta giltig.⁷⁵

⁷⁵ Den permanenta kommittén för islamisk forskning och fatâwa, omfattande: huvudansvarig: Shaykh 'Abdul 'Azîz ibn 'Abdullâh ibn Bâz, huvudbiträde: Shaykh 'Abdur-Razzâq 'Affî, medlem: Shaykh 'Abdullâh ibn Ghudayyân, "Fatâwa Ramadân" v 2, s 461, Fatwa nr.394, och "Fatâwa al-Lajnah ad-Dâ-imah lil Buhûth al-'Ilmiyyah wal-Iftâ" fatwa nr. 12082.

(33) Urtappande av blod för analytiska syften.

Fråga: Vad är domen för någon som fick ge blod för analytiska syften? Är fastan giltig den dagen eller måste man ta igen den?

Svar: Fastan är inte nollställd på grund av denna undersökning. Snarare är det ett undantag, eftersom det är en nödvändighet, och är inte känt från den rena *shari'ah* att bryta fastan.⁷⁶

⁷⁶ Shaykh Ibn Bâz, "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 465, Fatwa nr.400.

(34) Att donera blod under tiden man fastar.

Fråga: Om man donerar blod under månaden Ramadân, bryts fastan då?

Svar: Ja, om någon donerar blod, så bryter han sin fasta, då det betraktas som koppning⁷⁷ (*hidjâmah*).⁷⁸

⁷⁷ Koppning är en behandlingsmetod mot ett flertal sjukdomar; snitt skärs i huden med en koppsnäppa, varefter en sugklocka/koppglas, placeras över snitten så att blodet töms ut.

⁷⁸ Shaykh Ibn al-Fawzân, "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 467, fatwa nr.405.

(35) Att gå till tandläkaren medan man fastar.

Fråga: Om någon får tandvärk och går till tandläkaren som antingen rengör tänderna eller drar ut en tand, har detta någon effekt på hans fasta? Om tandläkaren gav honom en bedövningsspruta, har det någon inverkan på hans fasta?

Svar: Inget av det som nämndes i frågan har någon effekt på giltigheten av fastan, snarare är det ett undantag. Han måste vara medveten om att bedövningssprutan inte har någon inverkan alls på hans fasta, dvs. att den inte utgör något som uppfattas som näringstillförsel.

Hans fasta är således korrekt och fri från någon defekt.⁷⁹

⁷⁹ Shaykh ibn Bâz, "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 479, Fatwa nr.421.

(36) Att använda tandkräm, öron, näs och ögondroppar medan man fastar.

Fråga: Vad är domen angående att använda tandkräm, öron, näs och ögondroppar medan man fastar?

Svar: I Allåhs namn och all pris tillhör Allåh. Att rengöra sina tänder med tandkräm bryter inte fastan, precis som bruket av *míswák* inte bryter den. Dock, behöver han vara försiktig med att ingenting går ner i halsen och vidare till magen. Om detta skulle hända utan avsikt, så behöver han inte ta igen fastedagen. Det samma gäller bruket av ögon och örondroppar, enligt det mest korrekta av dem två åsikterna. Skulle han dock känna smaken av dessa droppar i sin strupe, så är det säkrare att ta igen denna fasta, även om det inte är obligatoriskt. Ögonen och öronen är inte en ingång för mat och dryck. Vad gäller näsdroppar/spray, så är dessa inte tillåtna, eftersom näsan är en ingång. Profeten ﷺ sade:

”Överdriv i att ta in vatten i näsan (vid tvagning) förutom då du fastar.”⁸⁰

Den som gör detta och annat liknande, som leder till att man känner smaken i svalget, måste ta igen sin fasta baserat på denna hadîth.

Och Allåh är Givaren av framgång.⁸¹

⁸⁰ Abú Dâwûd (142), Ibn Mâdja (407), at-Tirmidhî(788) och "*Sahîh al-Djam*" (927).

⁸¹ Shaykh Ibn Bâz, "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 511, Fatwa nr.473, och "*Majmû' Fatâwa Samâhatu ash-Shaykh 'Abdul 'Azîz ibn 'Abdullâh ibn Bâz*."

(37) Att smaka på mat under tiden man fastar.

Fråga: Är det tillåtet för den som lagar mat att smaka på maten medan han fastar?

Svar: Det finns inget problem i att smaka på mat som en nödvändighet, och detta görs genom att smaka med spetsen på tungan för att känna hur söt eller salt det är. Dock, får inget av det sväljas, det skall spottas ut eller tas ut från munnen, då nollställs inte fastan (enligt den mest korrekta åsikten). Och Allâh vet bäst.⁸²

⁸² Shaykh Ibn Jibrîn "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 543, fatwa nr.524, och "*Fatâwa as-siyâm libni Jibrîn*", s 46.

(38) Att kräkas medan man fastar.

Fråga: Vad är domen gällande att kräkas medan man fastar, måste man ta igen fastedagen eller inte?

Svar: Nej, man behöver inte ta igen fastedagen. Vad angår personen som kräks avsiktligt, så måste han ta igen den, baserat på Profetens ﷺ yttrande - med en autentisk berättarkedja -:

”Den som kräks behöver inte ta igen fastedagen, men den som kräks avsiktligt, måste ta igen den.”

Återberättad av imâm Ahmad och de fyra imamerna av sunnan⁸³, med en autentisk berättarkedja på auktoritet av Abû Hurayrah.⁸⁴

⁸³ Ahmad bin Hanbal "*al-Musnad*" (10463), Abu Dâwûd (2380), at-Tirmidhî(720), an-Nasâ'î "*as-Sunan al-Kubrâ*" (3130) och Ibn Mâdjah (1676).

⁸⁴ Shaykh Ibn Bâz, "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 481, Fatwa nr.424.

(39) Badade och råkade svälja vatten medan han fastade.

Fråga: En man fastade och tog ett bad. Men på grund av det höga trycket från vattnet, råkade han svälja vatten utan avsikt. Måste han ta igen denna fastedag?

Svar: Han behöver inte ta igen sin fasta, eftersom han inte gjorde det avsiktligt. Domen för honom kan likställas med personen som tvingas eller glömmes.⁸⁵

⁸⁵ Shaykh ibn Bâz, "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 537, Fatwa nr.511, och "*Majmô' Fatâwa ash-Shaykh 'Abdul 'Aziz ibn 'Abdullâh ibn Bâz*" v 3, s 252.

(40) Att baktala och förtala någon under tiden man fastar.

Fråga: Bryts fastan om man baktalar och förtalar någon under Ramadân?

Svar: Att baktala och förtala bryter inte fastan. Men det minskar effekten på dess belöning. Allâh, den Upphöjde och Mäktige säger:

"Troende! Det är en plikt för er att fasta, liksom det var en plikt för dem som levde före er – kanske ni skall frukta Honom." [al-Baqarah, 2:183]

Och Profeten ﷺ sade:

"Den som inte lämnar onda tal och handlingar, är inte i behov inför Allâh att lämna sin mat och sin dryck⁸⁶."⁸⁷

⁸⁶ al-Bukhârî (1903).

⁸⁷ Shaykh ibn 'Uthaymîn, "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 518, fatwa nr. 482, och "*Al-Fatâwa libni-'Uthaymîn*", Kitâb ad-Da'wah, v 1, s 166-167.

(41) Fick utlösning under uppvaktning av fru medan han fastade.

Fråga: En man kom till sin fru under en av Ramadâns dagar utan någon hudkontakt, och fick sädesutlösning. Vad är domen gällande honom?

Svar: Vi informerar dig om att din fasta för den dagen är nollställd och det är obligatoriskt för dig att ta igen den. Det finns ingen botgöring för dig, då detta är specifikt för sexuellt umgänge.⁸⁸

⁸⁸ Shaykh Muhammad ibn Ibrâhîm Âl-ash-Shaykh, "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 455, fatwa nr. 385, och "*Fatâwa wa Rasâ il Samâhatu ash-Shaykh Muhammad ibn Ibrâhîm Âl-ash-Shaykh*" v 4, s 190-191.

(42) Vad är domen gällande onani under Ramadân?

Fråga: När jag var ca 14 eller 15 år gammal brukade jag onanera under ett antal dagar i den välsignade månaden Ramadân. Jag vet inte hur många dagar det var. Jag var okunnig om att detta är förbjudet (*harâm*) och jag var okunnig om att detta är känt som onani. Jag brukade utföra tvagning och be utan att göra det rituella reningsbadet (*ghusl*). Vad är domen gällande min bön och fasta? Är det obligatoriskt för mig att upprepa mina böner och min fasta, med tanke på att jag inte vet hur många dagar jag har missat. Vad skall jag göra?

Svar: För det första: Det är otillåtet (*harâm*) att onanera. Under månaden Ramadân är det dessutom ännu mer otillåtet!

För det andra: Det är obligatoriskt för dig att ta igen de fastedagar som du missade, till följd av onani, eftersom denna handling nollställer fastan. Försök sträva efter att minnas hur många dagar det var som du avbröt din fasta;

För det tredje: Det är obligatoriskt att gottgöra handlingen genom att ge mat åt en fattig person med en halv *sâ'* av gryn eller något liknande, enligt den norm som är accepterad i landet.

Detta gäller även för varje dag du har missat om du har skjutit upp din fasta tills nästkommande Ramadân;

För det fjärde: Det är obligatorisk att utföra *ghusl* om du har onanerat, och det är inte tillräckligt med tvagning om någon vätska utlöstes.

För det femte: Det är obligatoriskt att ta igen de böerna som du bad i tillstånd av orenhet *djanâbah*, eftersom den lilla tvagningen inte är tillräcklig för att ersätta den stora tvagningen.⁸⁹

⁸⁹ Den permanenta kommittén för islamisk forskning och fatâwa, omfattande: huvudansvarig: Shaykh 'Abdul 'Azîz ibn 'Abdullâh ibn Bâz, huvudbiträde: Shaykh 'Abdur-Razzâq 'Affî, medlem: Shaykh 'Abdullâh ibn Ghudayyân, "Fatâwa Ramadân" v 2, s 449, Fatwa nr.376, och "Fatâwa al-Ladjnah ad-Dâ-imah lil Buhûth al-'Ilmiyyah wal-Iftâ" fatwa nr. 10051.

(43) Tog inte igen dagarna från föregående Ramadân.

Fråga: Gällande den som hade dagar att ta igen från föregående Ramadân och som inte gjorde det förrän nästa Ramadân inträdde, är han en syndare? Måste han gottgöra detta eller inte?

Svar: Den som har dagar att ta igen från föregående Ramadân, måste ta igen dessa dagar innan nästa Ramadân infaller. Det är tillåtet för honom att skjuta upp sin fasta fram till *Sha'bán* (månaden innan Ramadân), men om följande Ramadân infaller, och han fortfarande inte har tagit igen de missade dagarna utan någon giltig orsak, så har han begått en synd. Så nu måste han ta igen dem dagarna samt mata en fattig person för varje dag han missat, då detta är vad Profetens ﷺ kompanjoner dömde efter.

Den mängd av mat som krävs är en halv *sâ'* av det som är vanligt att äta i landet för varje dag, och det kan ges till ett antal personer eller endast en person.

Vad gäller den som har en giltig ursäkt för att skjuta upp de missade fastedagarna, på grund av sjukdom eller resa, så behöver han endast ta igen de missade dagarna, utan att ge mat åt någon fattig person, baserat på Allåhs uttalande:

"Och den som är sjuk eller resande, skall (fasta) motsvarande antal dagar." [al-Baqarah, 2:185]

Och Allåh är Givaren av framgång.⁹⁰

⁹⁰ Shaykh ibn Bâz, "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 555, Fatwa nr.537, och "*Al-Fatâwa Libni Bâz*" Kitâb ad-Da'wah, v 2, s 158 – 159.

(44) Att ta igen fastan på en fredag.

Fråga: Om en person hade en fastedag från Ramadân att ta igen, är det tillåtet för honom att fasta den på en fredag?

Svar: Det är tillåtet för en muslim att fasta på en fredag om han tar igen en fastedag från Ramadân, även om det bara är en dag.⁹¹

⁹¹ Den permanenta kommittén för islamisk forskning och fatâwa, omfattande: huvudansvarig: Shaykh 'Abdul 'Azîz ibn 'Abdullâh ibn Bâz, huvudbiträde: Shaykh 'Abdur-Razzâq 'Affi, medlem: Shaykh 'Abdullâh ibn Ghudayyân, "Fatâwa Ramadân" v 2, s 662, Fatwa nr.668, och "Fatâwa al-Lajnah ad-Dâ-imah lil Buhûth al-'Ilmiyyah wal-Iftâ" fatwa nr. 8966.

(45) Fastan för den som inte ber.

Fråga: Vi behöver veta vad domen är angående någon som fastar men inte ber (obligatoriska böner)?

Svar: Fastan för den som inte ber är ogiltig och den accepteras inte. Detta på grund av att den som inte ber är en *kâfir* (icke-muslim) och en *murtad* (förrädare), så som Allâh säger:

”Men om de omvänder, utför bönen och ger allmosan, så är de era bröder i religionen.” [at-Taubah, 9:11]

Och Profeten ﷺ sade:

”Skillnaden mellan oss och de (otrogna) är bönen, så den som utelämnar den har begått otro.”⁹²

Han ﷺ sade också:

”Mellan en man och avgudadyrkan och otro är att utelämna bönen.”⁹³

Och säkerligen är detta åsikten bland majoriteten av följeslagarna, om inte samstämmighet. 'Abdullâh ibn Shaqîq (må Allâh vara honom nådig) som var en av de framstående *tâbi'ûn* sade: ”Profetens kompanjoner såg inte någon handling som *kufir* (icke- tro) förutom att utelämna bönen.”⁹⁴ Baserat på detta, om man fastar utan att utföra bönen, så kommer hans fasta avvisas, och inför Allâh är den inte till någon nytta för honom på Domedagen. Vi säger till honom: Be först och fasta sedan, för vad gäller att fasta utan att be, så

⁹² at-Tirmidhî "al-Djâmi" (2121), Ibn Mâdja "as-Sunan" (1079), och al-Albânî "Sahîh at-Targhîb wa at-Tarhîb" (564).

⁹³ Muslim; "as-Sahîh" (82)

⁹⁴ at-Tirmidhî (2622) och "Sahîh at-Targhîb" (564).

är din fasta förkastad, för ingen form av dyrkan accepteras från en *kâfir*^{95, 96}.

⁹⁵ De lärde är ense om att den som förnekar obligationen av bönen är en icke-muslim. Men de är oense om den som lämnar bönen, men tror och bekräftar att bönen är obligatorisk för varje muslim, och som tror att den är en av islams pelare, men som lämnar den till följd av lathet eller slarv. Många lärda anser att personen är icke-muslim i det här fallet, och detta är känt från al-Hanbali's rättskola. Andra lärda anser dock, att han inte begår otro, men en grov synd, på gränsen till otro. Detta är från rättskolan av Imâm Abû Hanîfah, ash-Shâfi'î, Mâlikî och andra. Denna meningsskiljaktighet är mellan ahl-us-sunnahs lärda, pga. deras olikhet i förståelsen av Koranen och sunnan gällande detta. Dock är det inte tillåtet att envisas med ena åsikten emot den andra. (A. Turkmani)

⁹⁶ Shaykh ibn 'Uthaymîn, "*Fatâwa Ramadân*" v 1, s 165, fatwa nr. 98, och "*Fatâwa Shaykh ibn 'Uthaymîn*" v 1, s 474 – 475.

(46) Laylatul-Qadrs olika tecken.

Fråga: Vilka tecken har Laylatul-Qadr (Ödets Natt)⁹⁷?

Svar: Bland laylatul-Qadrs tecken är att det är en fridfull natt och den troendes hjärta finner välbehag och lugnhet i den. Han blir aktiv i att utföra goda handlingar, och den följande soluppgången stiger upp tydligt utan några strålar.⁹⁸

⁹⁷ Enligt flera hadither är denna natt en av de tio sista nätterna –sannolikt den tjugosjunde i månaden Ramadân. Ordet "*Qadr*" betyder här "dekret, bestämmelse, öde..." Sura 97 i Koranen kallas "sûrat-al-qadr" Allâh sade i den: "Vi har förvisso sänt ned den (Koranen) under Ödets Natt. Vad kan låta dig förstå vad Ödets Natt betyder? Ödets Natt är mera värd än tusen månader. I den stiger änglarna och Anden (Gabriel) ned med er Herres tillstånd för att utföra [alla] Hans uppdrag. Då råder frid till morgonrodnadens uppgång." [al-Qadr, 97: 1-5] Den nämns också i surat ad-Dukhân 44, vers 2-5: "Vi har förvisso sänt ned den i en välsignad natt; och Vi är förvisso varnare. I den natten fastställs alla visdoms bud, enligt Vår befallning" dvs., frågor om död, katastrofer, lycka eller olycka, etc. för hela kommande året så är ödet med Allah. Enligt dessa verser, är Ödets Natt också natten då Koranen sändes ned. För allt detta har denna natt en mycket hög grad. (A. Turkmani)

⁹⁸ Shaykh Ibn 'Uthaymîn, "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 852, fatwa nr. 841, och "*Fatâwa ash-Shaykh Muhammad as-Sâlih al 'Uthaymîn*" v 1, s 563.

(47) Villkoren för *I'tikâf*⁹⁹

Fråga: Vilka är villkoren för I'tikâf, och är fastan en av dem? Är det tillåtet för en person som utför I'tikâf att besöka en sjuk person, ta emot en inbjudan, fullgöra något av familjens behov, eller gå till arbetet?

Svar: I'tikâf skall utföras i en moské där alla de obligatoriska bönerna etableras. Om personen i I'tikâf är från de som fredagsbönen är obligatorisk för, och längden av hans I'tikâf inkluderar en fredag, så är det bättre att befinna sig i en moské där fredagsbönen utförs. Fastan är inte en nödvändig del av det. Sunnan är att han inte besöker de sjuka under hans I'tikâf, och att han inte tar emot någon inbjudan, och att han inte bör fullgöra familjens behov. Han skall inte vara närvarande vid någons begravning och han bör heller inte arbeta utanför moskén. Detta är på grund av att 'Âisha (må Allâh vara nöjd med henne) sade:

”Sunnan för den som är i I'tikâf är att han inte besöker de sjuka, inte går på någons begravning, inte rör en kvinna (hans fru), eller har samlag med henne. Inte heller skall han gå iväg för att uträtta något, förutom det som är nödvändigt.

100”101

⁹⁹ *I'tikâf*: är ett arabiskt ord som innebär att fästa sig vid något och fortsätta med det. Det som menas här är att vistas i moskén i tillbedjan med avsikt att utföra i'tikâf, och att inte gå ut från moskén förutom i nödfall. Personen som gör detta, kallas *mu'takif*. (A. Turkmani)

¹⁰⁰ Abû Dâwûd(2473) och al-Albânî "*Sahîh sunan abî Dawûd*" (2160).

¹⁰¹ Den permanenta kommittén för islamisk forskning och fatâwa, omfattande: huvudansvarig: Shaykh 'Abdul 'Azîz ibn 'Abdullâh ibn Bâz, huvudbiträde: Shaykh 'Abdur-Razzâq 'Affî, medlem: Shaykh 'Abdullâh ibn Qu'ûd, "*Fatâwa*

(48) När en person i *I'tikâf* avslutar sin *I'tikâf*.

Fråga: När skall en person lämna sin *I'tikâf*, efter solnedgången natten före *'eid al-Fitr*, eller efter fadjr, dagen av *'eid al-Fitr*?

Svar: Personen i *I'tikâf* avslutar den så snart *Ramadân* slutar, och den slutar när solen har gått ner under natten innan *'eid al-Fitr*. Han inträder *I'tikâf* vid solnedgången innan den 20:e dagen av *Ramadân*. Eftersom de tio sista nätterna av *Ramadân* börjar vid solnedgången, natten innan den 20:e dagen av *Ramadân* och slutar vid solnedgången natten innan *'eid al-Fitr*.¹⁰²

Ramadân" v 2, s 862, Fatwa nr.848, och "*Fatâwa al-Lajnah ad-Dâ-imah lil Buhûth al-'Ilmiyyah wal-Iftâ*" fatwa nr. 6718, och "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 862, Fatwa nr.848.

¹⁰² Shaykh Ibn 'Uthaymîn, "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 872, fatwa nr. 859, och "*Fatâwa ash-Shaykh Muhammad as-Sâlih al-'Uthaymîn*" v 1, s 551.

(49) Dygderna med att förrätta *tarâwîh* bönen.

Fråga: En man har för vana att be *tahadjjud* bönen (nattbönen). När Ramadân infaller, ska han då be *tarâwîh* och sedan *tahadjjud*? Eller räcker det med att han ber *tahadjjud* och lämnar *tarâwîh*?

Svar: Det är bättre att han ber *tarâwîh*, detta är bäst, eftersom Profeten ﷺ har lagstiftat *tarâwîh* över nationen. En gång bad han den tre nätter i rad, men sedan kom han för sent och sade:

”Jag var rädd att ni skulle tro att det var obligatoriskt”¹⁰³

Detta är ett bevis på att *tarâwîh* under Ramadân har lagstiftats i församling.

Profeten ﷺ var orolig för att vi skulle tro att *tarâwîh* är obligatorisk. Men denna oro existerar inte längre, eftersom uppenbarelserna avslutades efter Profetens död. Det går inte att lägga till något eller ta bort något. Därför är sunnan att man ber *tarâwîh* (i församling) med muslimerna.

Om man ber med böneledaren tills han är klar, kommer Allâh att skriva upp en hel natts bön för honom. När följeslagarna sade: ”Åh Allâhs sändebud! Vi skulle önska att du bad med oss hela natten, ända till fadjr.”

Då sade Profeten ﷺ:

¹⁰³ al-Bukhârî (924) och Muslim (761).

”Den som ber med imamen tills han har gått, kommer få det uppskrivet för sig som om han har bett hela natten.”¹⁰⁴

Det är som om Profeten ﷺ ville säga att det är tillräckligt för personen att be med imamen, och att det inte är nödvändigt att be tahadjjud. Att han ber med muslimerna är tillräckligt. Det kommer att skrivas upp för honom som om han har bett hela natten, även om han sedan skulle ligga och sova i sin säng.¹⁰⁵

¹⁰⁴ at-Tirmidhî "*al-Djâmi*" (806) och al-Albânî "*Salât at-Tarâwih*" s. 16.

¹⁰⁵ Shaykh ibn al- 'Uthaymîn, "*Fatâwa Ramadâniyyah*", fatwa nr. 12. S 2.

(50) Att fortsätta be *tarâwîh* bönen.

Fråga: Måste man be *tarâwîh* varje dag under Ramadân?

Svar: Nej! Man behöver inte be den varje dag, eftersom det endast är en rekommenderad sunnah bön, om man gör det, kommer man att belönas och om man låter bli, får man ingen synd över sig. Men om man lämnar den, så missar man mycket gott, som vi nämnde innan.¹⁰⁶

¹⁰⁶ Shaykh Ibn 'Uthaymîn, "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 837, fatwa nr. 831, "*Fiqh al-'Ibâdat libni-'Uthaymîn*", s 205-206.

(51) Domen gällande *tarâwîh* bönen under natten innan 'eid dagen.

Fråga: Med hänsyn till *tarâwîh* bönen under natten innan 'eid dagen, ska den förrättas eller inte?

Svar: Om iakttagelsen av nymånen har bekräftats på den 30:e natten av *Ramadân*, så skall *tarâwîh* bönen inte förrättas, och inte heller nattbönen. Detta på grund av att *tarâwîh* och nattbönen är specifikt för *Ramadân*, så om avslutningen av månaden har bekräftats, så skall de inte utföras. Istället skall folket avlägsna sig från moskén och gå till sina hem.¹⁰⁷

¹⁰⁷ Shaykh ibn 'Uthaymîn, "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 842, fatwa nr. 836, och "*Al-Fatâwa libni-'Uthaymîn*", *Kitâb ad-Da'wah*, v 1, s 201-202.

(52) Obligationen av *zakâtul-fitr*.

Fråga: Är *zakâtul-fitr* obligatoriskt eller endast rekommenderat? För vem är det i så fall obligatoriskt?

Svar: Zakâtul-fitr är obligatoriskt för alla muslimer, eftersom Profeten ﷺ lagstiftade det över mannen, kvinnan, de unga och de gamla. Han specificerade det också till att vara en *sâ'* av mat, så som dadlar, vete, russin eller ost. (En *sâ'* är så mycket som man kan bära om man kupar ihop sina händer tillsammans; det är ett mått som mäts efter volymen och inte efter vikten.) Han gav order om att den skall betalas innan folket har gått för att förrätta 'eid bönen. Det är således en profetisk obligation som har lagstiftats för den sista delen av Ramadân, som en rening för den fastande för något misstag eller sexuellt umgänge som kan ha inträffat.

Det är även föda för de behövande, så att dem inte behöver vandra omkring och tigga.

Och hos Allâh vilar all framgång.¹⁰⁸

¹⁰⁸ Shaykh Ibn Jibrîn, "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 902, fatwa nr.885, och "*Fatâwa as-siyâm libni Jibrîn*", s188.

(53) Vad är domen om man glömmer att betala *zakâtul-fitr*.

Fråga: Vad är domen gällande en person som inte betalade *zakâtul-fitr* förrän efter 'eid bönen, på grund av glömska?

Svar: Det är obligatoriskt att betala *zakâtul-fitr* innan 'eid bönen, men om man glömmer det, så finns det inget över honom, förutom att betala det efteråt. Detta på grund av att det är obligatoriskt, så han betalar det när han kommer ihåg. Det är inte tillåtet att medvetet skjuta upp det tills 'eid bönen passerat, enligt den mest korrekta av de två åsikterna, eftersom Sändebudet ﷺ beordrade muslimerna att betala den innan 'eid bönen.¹⁰⁹

¹⁰⁹ Shaykh Ibn Bâz, "*Fatâwa Ramadân*" v 2, s 931-932, Fatwa nr.914, och "*Madjimû' Fatâwa Samâhatu ash-Shaykh 'Abdul 'Aziz ibn 'Abdullâh Ibn Bâz*" v 3, s 101.

(54) Får kvinnor gå till 'eid bönen?

Fråga: Är det tillåtet för kvinnor att gå till 'eid bönen?

Svar: Ja, det är tillåtet för dem att gå till 'eid bönen, det är till och med rekommenderat för dem. Det har rapporterats i "*Sahîh-ul-Bukhârî*" och "*Sahîh Muslim*", från Umm Âtiyah (må Allâh vara nöjd med henne) att hon sade:

”Vi brukade beordras att gå ut på 'eid dagen, även den unga orörda (oskulds) flickan och kvinnan med menstruation. De gjorde *takbîr*, och åkallan tillsammans med de andra i förhoppning på välsignelserna av den dagen.”

En annan återberättelse klargör att Allâhs sändebud ﷺ brukade säga till de orörda (oskulds) flickorna, och de unga kvinnorna avskilda i deras hem, samt de menstruerande kvinnorna att gå till 'eid bönen. Kvinnorna med menstruation skulle dock avstå från böneplatsen, och istället medverka i de andra goda händelserna och åkallelserna tillsammans med muslimerna. Umm Âtiyah klargjorde också att en kvinna frågade Profeten ﷺ:

”Kanske någon bland oss inte har djilbâb?” (dvs. ett täckande ytterplagg)

Då sade Profeten ﷺ:

”Hennes syster kan klä henne med sin jilbâb.”¹¹⁰

En kvinna måste då undvika att bära parfym och exponera sin skönhet. Dessutom får hon inte beblanda sig med (främmande) män.¹¹¹

¹¹⁰ al-Bukhârî (324) och Muslim (890).

¹¹¹ Shaykh Ibn Jibrîn, "*Fatâwa al-Mar'ah*" s 58, Fatwa nr.108.

(55) Vad som är rekommenderat att göra inför dagen 'eid al-fitr.

Fråga: Vad är rekommenderat för oss att göra på dagen av 'eid al-fitr?

Svar: Under dagen 'eid al-fitr visar muslimerna sin glädje för avslutningen av fastan, natt bönerna och all annan form av dyrkan. För sannerligen är de bland de största välsignelserna som Allâh har skänkt sina slavar.

Man börjar med att recitera *takbîr* (yttrandet av: *Allâhu Akbar*, Allâh är Större) under natten innan 'eid (kontinuerligt) tills följande dag, innan 'eid bönen. På morgonen går man iväg för att utföra denna dyrkan som är just 'eid bönen, som utförs på ett särskilt sätt.

Detta äger rum utanför staden (på en viss öppen plats), med både män och kvinnor närvarande.

Sedan återvänder man med glädje och lycka inför denna välsignelse och utbyter fridshälsningar och välönskningar till varandra. Man besöker varandra och äter tillsammans som en symbol för avslutningen av denna handling av dyrkan (fastan).¹¹²

¹¹² Shaykh Ibn Jibrîn, "Fatâwa Ramadân" v 2, s 947, fatwa nr.934, och "Fatâwa as-siyâm libni Jibrîn" s 181.

فتاوى رمضان

من فتاوى العلماء الأعلام

باللغة السويدية

جمعها وترجمها:

إبراهيم النرويحي

راجعها وقدم لها:

عبدالحق ملاحقى التركمانى